

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 22ας Δεκεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, πρώην βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Saint-Pierre-d'Irube (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο D. Rouget,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους H. Krück, C. Karamarcos και D. Moore, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενου από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο δεόντως, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον,

που έχει αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2004 σχετικά με την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν στον προσφεύγοντα για έξοδα και ως κοινοβουλευτική αποζημίωση,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 199, παράγραφος 1, ΕΚ ορίζει:

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίζει τον κανονισμό του αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών του.»

- 2 Το άρθρο 5 του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (ΕΕ 2003, L 61, σ. 1, στο εξής: κανονισμός), ορίζει:

«Το Προεδρείο ρυθμίζει τα της πληρωμής των εξόδων και της αποζημίωσης των βουλευτών.»

- 3 Το άρθρο 16 του κανονισμού ορίζει:

«Μετά την εκλογή των Αντιπροέδρων, το Κοινοβούλιο εκλέγει πέντε Κοσμήτορες.

Η εκλογή αυτή διεξάγεται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται και στην εκλογή των Αντιπροέδρων.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού:

«1. Το Προεδρείο αποτελείται από τον Πρόεδρο και τους δεκατέσσερις Αντιπροέδρους του Κοινοβουλίου.

2. Οι Κοσμήτορες είναι μέλη του Προεδρείου με συμβουλευτική ψήφο.»

5 Σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού:

«Το Προεδρείο ρυθμίζει τα οικονομικά, οργανωτικά και διοικητικά ζητήματα που αφορούν τους βουλευτές, την εσωτερική οργάνωση του Κοινοβουλίου, τη Γραμματεία του και τα όργανά του.»

6 Σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού:

«Οι Κοσμήτορες είναι υπεύθυνοι για διοικητικής και οικονομικής φύσεως θέματα που αφορούν άμεσα τους βουλευτές, σύμφωνα με τις οδηγίες που εκδίδει το Προεδρείο.»

7 Σύμφωνα με το άρθρο 182, παράγραφος 1, του κανονισμού:

«Το Κοινοβούλιο επικουρείται από έναν Γενικό Γραμματέα που διορίζεται από το Προεδρείο.

Ο Γενικός Γραμματέας δίνει επίσημη υπόσχεση ενώπιον του Προεδρείου να ασκήσει τα καθήκοντά του με πλήρη αμεροληψία και ευσυνειδησία.»

8 Η ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής: ρύθμιση ΕΑΒ) θεσπίστηκε από το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βάσει του άρθρου 22 του κανονισμού και δυνάμει του άρθρου 199 ΕΚ, του άρθρου 112 ΕΑ και του άρθρου 25 ΑΧ.

9 Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, «οι βουλευτές δικαιούνται μηνιαία κατ' αποκοπήν αποζημίωση, στο ύψος που ορίζεται εκάστοτε από το Προεδρείο για την κάλυψη των δαπανών που απορρέουν από τις δραστηριότητές τους υπό την ιδιότητά τους ως βουλευτών που δεν καλύπτονται από άλλες αποζημιώσεις σύμφωνα με τις παρούσες διατάξεις (στο εξής: αποζημίωση γενικών εξόδων)».

10 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως ΕΑΒ ορίζει:

«Υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι όροι των παραγράφων 2 και 3, οι βουλευτές δικαιούνται αποζημίωση (στο εξής: αποζημίωση γραμματείας) για την κάλυψη των δαπανών που απορρέουν από την πρόσληψη ή την απασχόληση ενός ή περισσότερων βοηθών [...]»

- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφοι 2 και 7, στοιχείο β΄, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, οι βουλευτές μπορούν να αναθέτουν σε τρίτον, καλούμενο «τρίτος καταβάλλον τα έξοδα», τη διοικητική, ολική ή μερική, διαχείριση της αποζημιώσεώς του για βοηθό βουλευτή (που καλείται επίσης «αποζημίωση γραμματείας»).
- 12 Σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΑΒ:

«Σε περίπτωση που ο Γενικός Γραμματέας βεβαιωθεί ότι έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως ποσά για αποζημίωση γραμματείας δίνει οδηγίες ώστε ο βουλευτής να επιστρέψει τα ποσά αυτά στο Όργανο.»

- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 27 της ρυθμίσεως ΕΑΒ:

«2. Οποιοσδήποτε βουλευτής θεωρεί ότι οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόστηκαν κανονικά, απευθύνεται εγγράφως στον Γενικό Γραμματέα. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του βουλευτή και του Γενικού Γραμματέα, το θέμα παραπέμπεται στο Σώμα των Κοσμητόρων, οι οποίοι και αποφασίζουν αφού συμβουλευθούν τον Γενικό Γραμματέα. Οι Κοσμήτορες μπορούν επίσης να συμβουλευθούν τον Πρόεδρο και/ή το Προεδρείο.

3. Εάν ο Γενικός Γραμματέας μετά από διαβούλευση με τους Κοσμήτορες, είναι πεπεισμένος ότι έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως ποσά από τις αποζημιώσεις των βουλευτών που προβλέπονται στις παρούσες ρυθμίσεις, δίνει οδηγίες για την επιστροφή των ποσών αυτών από τον εν λόγω βουλευτή.

4. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα, το Προεδρείο μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού και τα εκτελεστικά μέτρα αυτού, να παραγγείλει στον Γενικό Γραμματέα να αναστείλει προσωρινά την πληρωμή των βουλευτικών αποζημιώσεων μέχρις ότου ο βουλευτής επιστρέψει τα ποσά που χρησιμοποίησε αδικαιολόγητα.

Η απόφαση του Προεδρείου λαμβάνεται με μέριμνα για την πραγματική άσκηση της εντολής του βουλευτή και την καλή λειτουργία του Οργάνου, αφού ο ενεχόμενος βουλευτής εκφράσει την άποψή του πριν από τη λήψη της εν λόγω απόφασης.»

14 Η προπαρατεθείσα παράγραφος 4 προστέθηκε στο άρθρο 27 της ρυθμίσεως ΕΑΒ με απόφαση του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003.

15 Το άρθρο 5 των εσωτερικών κανόνων σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που θεσπίστηκαν από το Προεδρείο στις 4 Δεκεμβρίου 2002, ορίζει:

«3. Με απόφαση μεταβίβασης που λαμβάνεται από το Όργανο εκπροσωπούμενο από τον Πρόεδρό του, ο Γενικός Γραμματέας ορίζεται αρχικός κύριος διατάκτης.

4. Οι κύριες μεταβιβάσεις εκχωρούνται από τον αρχικό κύριο διατάκτη στους κύριους διατάκτες. Οι δευτερεύουσες μεταβιβάσεις εκχωρούνται από τους κύριους διατάκτες στους δευτερεύοντες διατάκτες.»

- 16 Το άρθρο 71, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: Δημοσιονομικός Κανονισμός), ορίζει:

«Οι ίδιοι πόροι που αποδίδονται στην Επιτροπή καθώς και κάθε απαίτηση που προσδιορίζεται ως βέβαια, εκκαθαρισμένη και απαιτητή πρέπει να βεβαιώνονται με ένταλμα εισπράξεως εγχειριζόμενο στον υπόλογο, ακολουθούμενο από χρεωστικό σημείωμα προς τον οφειλέτη, τα οποία εκδίδονται και τα δύο από τον αρμόδιο διατάκτη.»

- 17 Σύμφωνα με το άρθρο 72, παράγραφος 2, του Δημοσιονομικού Κανονισμού:

«Το οικείο Όργανο μπορεί να διατυπώσει επίσημα τη βεβαίωση απαίτησης εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, σε απόφαση που αποτελεί τίτλο εκτελεστό κατά την έννοια του άρθρου 256 της Συνθήκης ΕΚ.»

- 18 Δυνάμει του άρθρου 73, παράγραφος 1, του Δημοσιονομικού Κανονισμού:

«Ο υπόλογος αναλαμβάνει την εκτέλεση των ενταλμάτων εισπράξεως των απαιτήσεων που έχουν εκδοθεί κατά τα δέοντα από τον αρμόδιο διατάκτη. Οφείλει δε να επιδεικνύει επιμέλεια με σκοπό την εξασφάλιση της εισπράξεως των εσόδων των Κοινοτήτων και να φροντίσει τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των.

Ο υπόλογος προβαίνει σε είσπραξη κατά συμψηφισμό και κατά το οφειλόμενο ποσό των απαιτήσεων των Κοινοτήτων έναντι κάθε οφειλέτη ο οποίος είναι ο ίδιος κάτοχος απαιτήσεως βεβαίας, εκκαθαρισμένης και απαιτητής έναντι των Κοινοτήτων.»

19 Σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του Δημοσιονομικού Κανονισμού (ΕΕ L 357, σ.1):

«Το χρεωστικό σημείωμα είναι η πληροφορία που παρέχεται στον οφειλέτη ότι:

- α) οι Κοινότητες βεβαίωσαν την απαίτηση αυτή·
- β) η πληρωμή της οφειλής του προς τις Κοινότητες απαιτείται σε συγκεκριμένη ημερομηνία (εφεξής “καταληκτική ημερομηνία”)·
- γ) ελλείπει πληρωμής την καταληκτική ημερομηνία, η οφειλή του παράγει τόκους με το επιτόκιο που αναφέρεται στο άρθρο 86, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων ειδικών κανονιστικών διατάξεων·
- δ) σε όλες τις περιπτώσεις που είναι δυνατό, το Όργανο θα προβεί στην είσπραξη με συμψηφισμό αφού ενημερώσει τον οφειλέτη·
- ε) ελλείπει πληρωμής την καταληκτική ημερομηνία, το Όργανο θα προβεί στην είσπραξη με την εκτέλεση κάθε προϋπάρχουσας εγγύησης·

στ) αν, μετά το πέρας των προαναφερθέντων σταδίων, δεν επιτευχθεί η πλήρης είσπραξη, το Όργανο θα προβεί στην είσπραξη με αναγκαστική εκτέλεση του τίτλου που θα αποκτήσει, είτε σύμφωνα με το άρθρο 72, παράγραφος 2, του Δημοσιονομικού Κανονισμού, είτε διά της δικαστικής οδού.

Το χρεωστικό σημείωμα αποστέλλεται από το διατάκτη στον οφειλέτη, με αντίγραφο στον υπόλογο.»

20 Το άρθρο 80 του κανονισμού 2342/2002 ορίζει:

«1. Κάθε βεβαίωση απαίτησης στηρίζεται στα δικαιολογητικά έγγραφα που πιστοποιούν τα δικαιώματα των Κοινοτήτων.

2. Πριν να βεβαιώσει κάθε απαίτηση, ο αρμόδιος διατάκτης προβαίνει προσωπικά στην εξέταση των δικαιολογητικών εγγράφων, ή εξακριβώνει, υπ' ευθύνη του, ότι πραγματοποιήθηκε αυτή η εξέταση.»

21 Σύμφωνα με το άρθρο 83 του κανονισμού 2342/2002:

«Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ο υπόλογος, αφού ενημερώσει τον αρμόδιο διατάκτη και τον οφειλέτη, προβαίνει στην είσπραξη με συμψηφισμό της βεβαιωθείσας απαίτησης σε περίπτωση που ο οφειλέτης είναι επίσης κάτοχος, έναντι των Κοινοτήτων, απαίτησης βεβαίας, εκκαθαρισμένης και απαιτητής η οποία έχει ως αντικείμενο χρηματικό ποσό βεβαιωμένο με ένταλμα πληρωμής.»

22 Κατά το άρθρο 84 του κανονισμού 2342/2002:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 83, αν κατά την καταληκτική ημερομηνία που εμφανίζεται στο χρεωστικό σημείωμα, δεν επιτεύχθηκε η πλήρης είσπραξη, ο υπόλογος ενημερώνει σχετικά τον αρμόδιο διατάκτη και κινεί αμέσως τη διαδικασία ανάκτησης, με κάθε έννομο μέσο, περιλαμβανομένης, εφόσον συντρέχει περίπτωση, και της ανάκτησης με εκτέλεση κάθε προϋπάρχουσας εγγύησης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 83, όταν ο τρόπος είσπραξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν είναι δυνατός και όταν ο οφειλέτης δεν εκτέλεσε την πληρωμή μετά την αποστολή της προειδοποιητικής επιστολής από τον υπόλογο, ο τελευταίος προβαίνει στην αναγκαστική εκτέλεση του τίτλου, σύμφωνα με το άρθρο 72, παράγραφος 2, του Δημοσιονομικού Κανονισμού ή βάσει τίτλου αποκτηθέντος δια της δικαστικής οδού.»

23 Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), προβλέπει:

«Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό Όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό Όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό Όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 24 Ο Koldo Gorostiaga Atxalandabaso ήταν βουλευτής από το 1999 βάσει της λίστας της βασκικής πολιτικής ομάδας «Euskal Herritarok/Batasuna» (στο εξής: ΕΗ/Β). Δυνάμει διατάξεως του Juzgado de Instrucción αριθ. 5 de Madrid (δικαστής-ανακριτής αριθ. 5 Μαδρίτης) της 26ης Αυγούστου 2002, καθώς και αποφάσεως του Tribunal Supremo (Ανώτατο ισπανικό Δικαστήριο) της 27ης Μαρτίου 2003, η ΕΗ/Β κηρύχθηκε παράνομη στην Ισπανία. Οι ασκηθείσες εν προκειμένω προσφυγές κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως ενώπιον του Tribunal Constitucional (ισπανικό Συνταγματικό Δικαστήριο) απορρίφθηκαν. Η απαγόρευση της ΕΗ/Β δεν είχε νομικές συνέπειες για την κοινοβουλευτική θητεία του προσφεύγοντος, την οποία ο τελευταίος συνέχισε να ασκεί μέχρι το πέρας της βουλευτικής περιόδου, τον Ιούνιο του 2004.
- 25 Η κοινοβουλευτική αποζημίωση του προσφεύγοντος καταβαλλόταν από την έναρξη της θητείας του το 1999 και, προκειμένου περί της αποζημίωσης για γενικά έξοδα και έξοδα γραμματείας, μέχρι τις 31 Αυγούστου 2001, σε τρέχοντα λογαριασμό που είχε ανοιχτεί στην Banque Bruxelles Lambert SA, στο δικό του όνομα καθώς και σε εκείνο της ΕΗ/Β. Η τελευταία, ενεργούσε ως τρίτος καταβάλλον τα έξοδα, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ.
- 26 Στις 21 Μαρτίου 2002, ο προσφεύγων απέσυρε το ποσό των 210 354 ευρώ από το πράσινο βιβλιάριο που αντιστοιχούσε στον τρέχοντα λογαριασμό.
- 27 Την επομένη της αποσύρσεως, συγκεκριμένα στις 22 Μαρτίου 2002, ζητήθηκε από τον Gorrotxategi, ταμία της ΕΗ/Β και λογιστή του προσφεύγοντος, κατά την άφιξή του στη γαλλική επικράτεια, ενώ προερχόταν από το Βέλγιο, να παράσχει σχετικές εξηγήσεις. Τότε, ο πρώτος δικαστής-ανακριτής στο Tribunal de grande instance de Paris (Πρωτοδικείο Παρισιού) κατέσχε το ποσό 200 304 ευρώ, το οποίο είχε στην κατοχή του ο Gorrotxategi.

28 Το Προεδρείο του Κοινοβουλίου ασχολήθηκε με την υπόθεση αυτή, για πρώτη φορά, κατά τη συνεδρίασή του της 8ης Απριλίου 2002. Το σημείο 8.2 των πρακτικών της συνεδρίασεως αυτής έχει ως εξής:

«Το Προεδρείο [...]

- λαμβάνει γνώση άρθρων των μέσων ενημέρωσης σύμφωνα με τα οποία οι γαλλικές αρχές προέβησαν στην κράτηση δύο μελών εθνικού πολιτικού κόμματος με σημαντικό ποσό χρημάτων στην κατοχή τους οι οποίοι δήλωσαν ότι τα κεφάλαια αυτά είχαν καταβληθεί σε βουλευτή του ΕΚ στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του ως βουλευτή του ΕΚ·
- αναθέτει, μετά από ακρόαση δήλωσης του Προέδρου, στο Γενικό Γραμματέα να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες που επιβάλλονται από την κατάσταση αυτή, και συγκεκριμένα στον έλεγχο του κατά πόσον οι δαπάνες που έγιναν από τον εν λόγω βουλευτή ήσαν σύμφωνες με τους διάφορους κανόνες που εφαρμόζονται και υποβάλει έκθεση προς τους κοσμήτορες για οποιαδήποτε παραβίαση των κανονισμών.»

29 Με έγγραφο της 12ης Απριλίου 2002, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου (στο εξής: Γενικός Γραμματέας) υπέμνησε στον προσφεύγοντα τις διάφορες αποζημιώσεις που του είχαν καταβληθεί από την έναρξη της θητείας του και του ζήτησε να παράσχει, πριν από τα τέλη Απριλίου 2002, πληροφορίες με σχετικά αριθμητικά στοιχεία αναφορικά με τη χρήση των ποσών που του είχαν καταβληθεί στο πλαίσιο της αποζημίωσης γραμματείας, από το 1999 και μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2001, καθώς και διευκρινίσεις όσον αφορά τη χρήση των ποσών που του είχαν καταβληθεί ως αποζημίωση για γενικά έξοδα.

- 30 Ο προσφεύγων απάντησε με επιστολή τής 6ης Μαΐου 2002, παραθέτοντας λογιστικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση των αποζημιώσεων γραμματείας και γενικών εξόδων όσον αφορά τα έτη 1999, 2000 και 2001. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, ο προσφεύγων όφειλε 103 269,79 ευρώ στην ΕΗ/Β, 51 070,19 ευρώ σε τρεις βοηθούς και 15 359,46 ευρώ σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, τουτέστιν συνολικό ποσό 169 699,44 ευρώ.
- 31 Κατόπιν των παρασχεθεισών από τον προσφεύγοντα εξηγήσεων, ο Γενικός Γραμματέας του ζήτησε, με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 2002, να διενεργήσει, μέσω ειδικευμένης εταιρίας, λογιστικό έλεγχο σχετικά με τη χρήση των αποζημιώσεων αυτών. Εξάλλου, ο Γενικός Γραμματέας διαπίστωσε, με το έγγραφο αυτό, ότι ο προσφεύγων δεν είχε χρησιμοποιήσει, στο πλαίσιο της αποζημίωσης γραμματείας, ποσό 58 155,82 ευρώ και του ζήτησε την άμεση επιστροφή του ποσού αυτού. Προκειμένου περί του τελευταίου αυτού ποσού, ο προσφεύγων υποχρεούται να το επιστρέψει στο Κοινοβούλιο με μηνιαίες καταβολές 3 000 ευρώ.
- 32 Στο έγγραφο αυτό ο προσφεύγων απάντησε στις 20 Ιουνίου 2002 παρατηρώντας ότι το ποσό των 200 000 ευρώ περίπου που είχε κατασχεθεί από τις γαλλικές αρχές προερχόταν αποκλειστικώς από το Κοινοβούλιο, ότι ο τρέχων λογαριασμός από τον οποίο το εν λόγω ποσό είχε αποσυρθεί τροφοδοτούνταν αποκλειστικώς από καταβολές προερχόμενες από το Κοινοβούλιο και ότι η επιστροφή του ποσού αυτού αποτελούσε αναγκαίο προηγούμενο για την αντιμετώπιση τυχόν υποχρεώσεων του έναντι του Κοινοβουλίου. Επίσης, ο προσφεύγων ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα βεβαίωση εμφανίσεως την προέλευση του εν λόγω ποσού, προκειμένου να την προσκομίσει στον πρώτο δικαστή-ανακριτή του *tribunal de grande instance de Paris*. Εξάλλου, ο προσφεύγων δήλωσε ότι συμφωνούσε σχετικά με τον προταθέντα από τον Γενικό Γραμματέα λογιστικό έλεγχο.
- 33 Ο Γενικός Γραμματέας απάντησε με έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2002, συνοδευόμενο από βεβαίωση σχετική με όλες τις καταβολές που είχαν πραγματοποιηθεί από το Κοινοβούλιο στον τρέχοντα λογαριασμό του. Από τη βεβαίωση αυτή προέκυπτε ότι το Κοινοβούλιο είχε καταβάλει στον λογαριασμό αυτό, από την 1η Ιουλίου 1999 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001, το συνολικό ποσό των 495 891,31 ευρώ ως αποζημιώσεις για έξοδα ταξιδιού, γενικά έξοδα και έξοδα γραμματείας (λαμβάνομένου υπόψη ότι η αποζημίωση για έξοδα γραμματείας καταβαλλόταν, ύστερα από την 1η Σεπτεμβρίου 2001, σε άλλους λογαριασμούς).

- 34 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Ιανουαρίου 2003, ο Γενικός Διευθυντής του Κοινοβουλίου διαβίβασε στον προσφεύγοντα έκθεση λογιστικού ελέγχου (με ημερομηνία 19 Δεκεμβρίου 2002) σχετικά με τις καταβολές που είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο των αποζημιώσεων για γενικά έξοδα και έξοδα γραμματείας. Αυτός ο λογιστικός έλεγχος διενεργήθηκε από ιδιωτική εταιρία, επιλεγείσα βάσει κοινής συμφωνίας των ενδιαφερομένων μερών.
- 35 Σύμφωνα με το σημείο 4 της εκθέσεως, η αποστολή των ελεγκτών αφορούσε τα ποσά που είχαν καταβληθεί μεταξύ 1ης Ιουλίου 1999 και 31ης Δεκεμβρίου 2001 ως αποζημιώσεις για γενικά έξοδα και έξοδα γραμματείας.
- 36 Σύμφωνα με την έκθεση λογιστικού ελέγχου, το Κοινοβούλιο κατέβαλε στον προσφεύγοντα από την 1η Ιουλίου 1999 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001 για γενικά έξοδα το ποσό των 104.021 ευρώ, από τα οποία τα 103.927 είχαν δικαιολογημένως καταβληθεί. Κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, το Κοινοβούλιο κατέβαλε στον προσφεύγοντα, για έξοδα γραμματείας, το ποσό των 242.582 ευρώ. Σχετικά με το τελευταίο αυτό ποσό, τα 53.119 ευρώ είχαν δικαιολογημένως καταβληθεί ενώ ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα έγγραφο που να δικαιολογεί τη χρήση των εναπομενόντων 189.463 ευρώ.
- 37 Ο προσφεύγων διατύπωσε σχόλια σχετικά με την έκθεση αυτή, τα οποία και επισυνάφθηκαν σε αυτήν.
- 38 Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2003, ο Γενικός Γραμματέας πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι, κατόπιν της εκθέσεως λογιστικού ελέγχου, καλούνταν να προσκομίσει, πριν από την προσεχή συνεδρίαση του Προεδρείου, που προβλεπόταν για τις 10 Φεβρουαρίου, τα έγγραφα που δικαιολογούσαν τη χρήση του ποσού των 189.463 ευρώ.
- 39 Με επιστολή της 6ης Φεβρουαρίου 2003, ο προσφεύγων υπέβαλε τα ζητηθέντα δικαιολογητικά και παρέσχε συμπληρωματικές διευκρινίσεις.

- 40 Στις 12 Φεβρουαρίου 2003, το Προεδρείο έλαβε την απόφαση να αναθέσει στον Γενικό Γραμματέα να προσδιορίσει το ακριβές ποσό της οφειλής του προσφεύγοντος και να του ζητήσει να την καταβάλει.
- 41 Στις 26 Φεβρουαρίου 2003, Γενικός Γραμματέας απέστειλε έγγραφο στον προσφεύγοντα αναφέροντας ότι, με βάση τα στοιχεία που ο τελευταίος είχε αναφέρει στην επιστολή του της 6ης Φεβρουαρίου 2003, μόνον το ποσό των 12 947 ευρώ μπορούσε να θεωρηθεί ως δικαιολογημένο. Όσο για τις λοιπές δαπάνες, ο Γενικός Γραμματέας αρνήθηκε να τις λάβει υπόψη για τον λόγο ότι δεν δικαιολογούνταν από νομότυπα έγγραφα, δεν αφορούσαν την αποζημίωση για έξοδα γραμματείας ή αφορούσαν ποσά που δεν είχαν εισέτι καταβληθεί στους δικαιούχους. Κατά συνέπεια, το αρχικό ποσό μειώθηκε στα 176 516 ευρώ. Ο Γενικός Γραμματέας ζήτησε από τον προσφεύγοντα να έρθει σε επαφή με τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με τον τρόπο επιστροφής του σχετικού ποσού.
- 42 Στις 10 Μαρτίου 2003 το υποβληθέν ενώπιον του πρώτου δικαστή-ανακριτή του tribunal de grande instance de Paris αίτημα του προσφεύγοντος σχετικά με την απόδοση των κατασχεθέντων 200 304 ευρώ απορρίφθηκε με σχετική διάταξη. Σύμφωνα με στοιχεία που παρέσχε ο δικηγόρος του προσφεύγοντος, η υπόθεση αυτή εκκρεμεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 43 Δεδομένου ότι ο δικηγόρος του προσφεύγοντος ζήτησε ορισμένα έγγραφα καθώς και διευκρινίσεις, που του παρασχέθηκαν, εν μέρει, από τον Γενικό Γραμματέα με έγγραφο της 16ης Απριλίου 2003, ο προσφεύγων προσέβαλε το έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της 26ης Φεβρουαρίου 2003, με διοικητική προσφυγή, στις 21 Απριλίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ.
- 44 Στην ασκηθείσα από τον προσφεύγοντα διοικητική προσφυγή, ο Γενικός Γραμματέας απάντησε με έγγραφο της 17ης Ιουλίου 2003. Ο Γενικός Γραμματέας θεώρησε ότι αυτή η προσφυγή στρεφόταν, στην πραγματικότητα, κατά της

αποφάσεως του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003. Παρατήρησε ότι η τελευταία αυτή απόφαση περιοριζόταν στο να απευθύνει σε αυτόν, καθώς και στη νομική υπηρεσία του Κοινοβουλίου, οδηγίες δυνάμενες να καταλήξουν σε αποφάσεις θίγουσες τον προσφεύγοντα. Ο Γενικός Γραμματέας επισήμανε επίσης ότι η σχετική διαδικασία βρισκόταν απλώς στο στάδιο της έρευνας, ενόψει τυχόν διαβουλεύσεως με τους Κοσμήτορες δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ και ότι, κατά συνέπεια, δεδομένου ότι δεν είχε ληφθεί καμιά απόφαση του Προεδρείου θίγουσα άμεσα τον προσφεύγοντα, δεν υποχρεούνταν να εξετάσει τη σχετική επί της ουσίας προσφυγή.

45 Στη συνέχεια, ο προσφεύγων κατέθεσε άλλα έγγραφα, ιδίως την κλήση να εμφανιστεί ενώπιον της αρμόδιας υπηρεσίας δικαιοσύνης, απασχολήσεως και κοινωνικής ασφαλίσεως της Αυτόνομης Κοινότητας Euskadi, προκειμένου να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός όσον αφορά αίτημα τριών από τους βοηθούς του σχετικά καθυστερούμενους μισθούς ύψους 50 865,43 ευρώ. Ο προσφεύγων κατέθεσε επίσης λεπτομερή κατάσταση δαπανών, συνολικού ποσού 63 308,64 ευρώ, που είχαν διενεργηθεί κατά τη μνημονευόμενη από το λογιστικό έλεγχο περίοδο για έξοδα καθαρισμού σχετικά με την κατοικία του προσφεύγοντος καθώς και των βοηθών του στις Βρυξέλλες. Τα τελευταία αυτά έξοδα αναλήφθηκαν, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, από την ΕΗ/Β, η οποία, σε συμφωνία μαζί του, θα παρακρατούσε το κατ' αποκοπήν ποσό των 600 ευρώ από τον μισθό κάθε βοηθού. Το ποσό αυτό παραμένει μέχρι σήμερα απλήρωτο και, κατά συνέπεια, οφειλόμενο στην ΕΗ/Β.

46 Ο Γενικός Γραμματέας αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά. Αφενός, με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2003, επισήμανε ότι ο προσφεύγων δεν είχε προσκομίσει δικαιολογητικά σχετικά με την καταβολή των καθυστερουμένων μισθών, που αποτελούσαν το αντικείμενο του φιλικού διακανονισμού. Αφετέρου, προκειμένου περί των σχετικών με τα έξοδα καθαρισμού τιμολογίων, ο Γενικός Γραμματέας διαπίστωσε την ανυπαρξία στοιχείων αποδεικνυόντων την ύπαρξη συμβατικών υποχρεώσεων προς εκπλήρωση των οποίων είχε καταβληθεί το ποσό των 63 308,64 ευρώ, ενώ, εξάλλου, υπογράμμισε ότι τα τιμολόγια αυτά είχαν καταρτιστεί, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, όχι στο όνομα της ΕΗ/Β, αλλά στο όνομα άλλου προσώπου.

47 Με έγγραφο της 28ης Ιανουαρίου 2004, ο Γενικός Γραμματέας υπέμνησε στον προσφεύγοντα ότι η οφειλή του προς το Κοινοβούλιο ανερχόταν, σύμφωνα με τη λογιστική έκθεση και τα προσκομισθέντα και γενόμενα στη συνέχεια αποδεκτά δικαιολογητικά, σε 176 516 ευρώ (βλ. ανωτέρω σκέψεις 38 και 41). Ο Γενικός

Γραμματέας ανέφερε ότι, δεδομένου ότι ο προσφεύγων είχε αναλάβει την υποχρέωση επιστροφής μέρους της οφειλής του, που ανερχόταν σε 58 155,82 ευρώ, με μηνιαίες καταβολές των 3 000 ευρώ (βλ. ανωτέρω σκέψη 31), παρέμενε υπόλοιπο προς επιστροφή ίσο προς 118 360,18 ευρώ.

48 Ο Γενικός Γραμματέας διευκρίνισε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, ο ίδιος όφειλε να παράσχει οδηγίες για την είσπραξη του ποσού των 118 360,18 ευρώ που είχε αχρεωστήτως καταβληθεί ή, εφόσον παρίστατο ανάγκη, να προτείνει στο Προεδρείο, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, της εν λόγω ρυθμίσεως, την προσωρινή αναστολή καταβολής ορισμένων αποζημιώσεων προς τον προσφεύγοντα.

49 Ο Γενικός Γραμματέας άκουσε τις απόψεις του προσφεύγοντος στις 9 Φεβρουαρίου 2004. Σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό, ο Γενικός Γραμματέας είχε την πρόθεση να υποβάλει στο Προεδρείο πρόταση για τη συνεδρίασή του της 25ης Φεβρουαρίου 2004.

50 Με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2004, ο Γενικός Γραμματέας δήλωσε στον προσφεύγοντα τα εξής:

«Στη συνέχεια του εγγράφου μου στις 28 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους και αφού άκουσα τις απόψεις σας στις 9 του τρέχοντος μηνός, παρακαλώ να λάβετε γνώση της αποφάσεως που έχω λάβει, δυνάμει των σχετικών διατάξεων του Δημοσιονομικού Κανονισμού της Ενώσεως καθώς και της ρυθμίσεως σχετικά με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών, όσον αφορά την επιστροφή στο Κοινοβούλιο του ποσού των 118 360,18 ευρώ το οποίο οφείλετε. Το Προεδρείο θα ενημερωθεί σχετικώς κατά την προσεχή του συνεδρίαση [...]»

51 Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα, της 24ης Φεβρουαρίου 2004, που είχε επισυναφθεί στο προαναφερθέν έγγραφο (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση),

στηρίζεται στα άρθρα 16 και 27 της ρυθμίσεως ΕΑΒ καθώς και στα άρθρα 71 και 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού. Η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρεται επίσης σε διαβούλευση με τους Κοσμήτορες που έλαβε χώρα στις 14 Ιανουαρίου 2004. Το οφειλόμενο στο Κοινοβούλιο ποσό ανέρχεται, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε 176 576 ευρώ και, δεδομένου ότι ο προσφεύγων προέβη ήδη στην επιστροφή των 58 155,82 ευρώ μέσω μηνιαίων καταβολών 3 000 ευρώ (βλ. ανωτέρω σκέψη 47), το ποσό που μένει να επιστραφεί ανέρχεται σε 118 360,18 ευρώ. Σχετικώς γίνεται μνεία του εντάλματος εισπράξεως αριθ. 92/332, της 18ης Μαρτίου 2003, που καταρτίστηκε από τον εξουσιοδοτημένο διατάκτη του Κοινοβουλίου για ποσό 118 360,18 ευρώ.

52 Στην αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, η είσπραξη του ποσού των 118 360,18 ευρώ πρέπει να γίνει μέσω συμψηφισμού με τις λιγότερο σημαντικές για τη βουλευτική θητεία του προσφεύγοντος αποζημιώσεις.

53 Σύμφωνα με το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως:

«1. Κρατούνται από τις αποζημιώσεις που θα πρέπει να καταβληθούν στον κ. Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέχρις εξοφλήσεως της οφειλής του προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που ανέρχεται σήμερα στο ποσόν των 118 360,18 ευρώ:

— 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων,

— 50 % της αποζημίωσης διαμονής.

2. Θα κρατούνται, σε περίπτωση που λήξει η θητεία του κ. Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέχρις εξοφλήσεως της οφειλής του προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

- η προσωρινή αποζημίωση μετά τη λήξη της θητείας, και
- και κάθε άλλη πληρωμή οφειλόμενη στον βουλευτή.»

54 Με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 2004, ο προσφεύγων κατέθεσε τις παρατηρήσεις του σχετικά με την προσβαλλομένη απόφαση, ζητώντας συμπληρωματικά έγγραφα και διευκρινίσεις καθώς και την πρόσβαση σε ολόκληρο τον φάκελο βάσει του οποίου ελήφθησαν οι θίγουσες αυτόν αποφάσεις.

55 Ο Γενικός Γραμματέας απάντησε με έγγραφο της 31ης Μαρτίου 2004, παρέχοντας ορισμένες διευκρινίσεις και δηλώνοντας ότι θα επιτρεπόταν στον προσφεύγοντα η πρόσβαση σε ολόκληρο τον φάκελο εντός των ορίων που επιβάλλουν οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

56 Ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Απριλίου 2004. Το Κοινοβούλιο κατέθεσε το υπόμνημά του αντικρούσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Ιουνίου 2004.

- 57 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Ιουλίου 2004, το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Κοινοβουλίου. Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση αυτή. Το παρεμβαίνον κατέθεσε το υπόμνημά του εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 58 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης αυτής, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε μια σειρά ερωτήσεων.
- 59 Μετά την εκ μέρους των διαδίκων προφορική ανάπτυξη των αντιστοίχων θέσεών τους, το Πρωτοδικείο ανέθεσε την υπόθεση στο δεύτερο πενταμελές τμήμα.
- 60 Με έγγραφα που ο μὲν προσφεύγων κατέθεσε στις 27 Μαΐου 2005, το δε Κοινοβούλιο την 1η Ιουνίου 2005, οι διάδικοι δήλωσαν ότι αποδέχονται τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας του Πρωτοδικείου, προσκομίζοντας επίσης ορισμένα έγγραφα.
- 61 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2005.
- 62 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση
  - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

63 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

64 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

65 Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση της ρυθμίσεως ΕΑΒ, δεύτερον, από παραβίαση της «αρχής της αντικειμενικότητας και αμεροληψίας», τρίτον, από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, τέταρτον, από παραβίαση των κανόνων περί κοινοποίησεως των αποφάσεων, πέμπτον, από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, έκτον, από παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, έβδομον, από κατάχρηση εξουσίας και, όγδοον, από πλάνες όσον αφορά την εκτίμηση των υποβληθέντων στον Γενικό Γραμματέα δικαιολογητικών.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από παράβαση της ρυθμίσεως ΕΑΒ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 66 Ο πρώτος λόγος διαιρείται σε πέντε σκέλη. Τα δύο πρώτα σκέλη αντλούνται, αντιστοίχως, από τη μη τήρηση του άρθρου 27, παράγραφοι 2 και 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ και τα τρία επόμενα από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, την παραβίαση της αρχής της ισότητας και, τέλος, την παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ.
- 67 Προκειμένου περί της παραβάσεως του άρθρου 27, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι, κατόπιν της επιστολής του της 21ης Απριλίου 2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 43), με την οποία είχε επισημάνει ότι η ρύθμιση ΕΑΒ είχε εφαρμοστεί επ' αυτού κατά τρόπο εσφαλμένο και ενόψει του γεγονότος ότι καμιά συμφωνία δεν είχε επιτευχθεί μεταξύ του Γενικού Γραμματέα και του ίδιου, το ζήτημα αυτό θα έπρεπε να παραπεμφθεί στους Κοσμήτορες, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, προκειμένου οι τελευταίοι να λάβουν απόφαση κατόπιν διαβουλεύσεως με τον Γενικό Γραμματέα και, ενδεχομένως, τον Πρόεδρο ή το Προεδρείο. Παρ' όλ' αυτά, ο Γενικός Γραμματέας έλαβε την προσβαλλομένη απόφαση, χωρίς να είναι προς τούτο αρμόδιος.
- 68 Προκειμένου περί της παραβάσεως του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, ο προσφεύγων υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, μόνον το Προεδρείο είναι αρμόδιο να λάβει απόφαση για ανάκτηση αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών, όσον αφορά κοινοβουλευτικές αποζημιώσεις, μέσω συμψηφισμού με τις οφειλόμενες στον εν λόγω βουλευτή αποζημιώσεις.
- 69 Προκειμένου περί της προσβολής της αρχής της ισότητας, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο ενήργησε διακρίνοντας εις βάρος του όσον αφορά τη δημοσίευση ονομάτων βουλευτών που βρίσκονται σε αντιδικία με το Όργανο. Ενώ το Κοινοβούλιο δεν ανακοινώνει συνήθως προσωπικά δεδομένα σχετικά με το

θέμα αυτό, η πρακτική αυτή δεν ακολουθήθηκε καθόσον αφορά τον ίδιο. Συναφώς, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι το Γραφείο Πληροφοριών του Κοινοβουλίου στην Ισπανία διένειμε, τον Μάρτιο του 2003, επιθεώρηση τύπου όπου ήταν συγκεντρωμένα τα άρθρα των ισπανικών εφημερίδων που αφορούσαν την υπό κρίση υπόθεση και τα οποία ήσαν δυσμενή γι' αυτόν. Αυτή η ενέργεια συνιστά, ταυτόχρονα, παράβαση των διατάξεων σχετικά με την προστασία των προσωπικού χαρακτήρα δεδομένων και του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ).

- 70 Προκειμένου περί της παραβάσεως του άρθρου 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, ο προσφεύγων θεωρεί ότι, αντίθετα προς ό,τι επιβάλλει η διάταξη αυτή, ο Γενικός Γραμματέας είχε τη βεβαιότητα, χωρίς να έχει διαβουλευθεί προηγουμένως με τους Κοσμήτορες, ήδη με την απόφασή του της 26ης Φεβρουαρίου 2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 41), ότι το ποσό των 176 516 ευρώ είχε αχρεωστήτως καταβληθεί.
- 71 Το Κοινοβούλιο διατείνεται, όσον αφορά τα δύο πρώτα σκέλη του λόγου, ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 16, παράγραφος 2, και 27, παράγραφοι 2 έως 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ προκύπτει ότι η τελευταία προβλέπει, σε περίπτωση αμφισβητήσεως ή ελαττωματικής εκτελέσεως όσον αφορά την καταβολή ή τη χρήση των διαφόρων αποζημιώσεων, τρεις διαφορετικές διαδικασίες.
- 72 Η πρώτη διαδικασία, που περιγράφεται στο άρθρο 27, παράγραφος 2, αφορά τη διαπίστωση των οικονομικής φύσεως δικαιωμάτων του βουλευτή και την καταβολή των σχετικών εξόδων και αποζημιώσεων και ακολουθείται, σε περίπτωση διαστάσεως γνώμων μεταξύ του ενδιαφερομένου και του Οργάνου. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, ο βουλευτής απευθύνεται, κατ' αρχάς, στον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος μπορεί να δεχθεί την «ένστασή» του. Σε περίπτωση που δεν επιτυγχάνεται συμφωνία μεταξύ των δύο μερών, το ζήτημα παραπέμπεται στους Κοσμήτορες για λήψη αποφάσεως, κατόπιν προαιρετικής διαβουλεύσεως με τον Γενικό Γραμματέα και τον Πρόεδρο ή το Προεδρείο.
- 73 Η δεύτερη διαδικασία, που περιγράφεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, και στο άρθρο 27, παράγραφος 3, έχει ως αντικείμενο τον εκ των υστέρων έλεγχο της

χρήσεως των καταβληθέντων στον βουλευτή ποσών για έξοδα και αποζημιώσεις καθώς και την είσπραξη των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών. Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, σε περίπτωση που ο Γενικός Γραμματέας είναι πεπεισμένος ότι έχουν αχρεωστήτως καταβληθεί ποσά για κοινοβουλευτικές αποζημιώσεις (και τούτο επειδή δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τη ρύθμιση ΕΑΒ), προβαίνει στην ανάκτησή τους. Στη διαδικασία αυτή δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 27, παράγραφος 2, επειδή τέτοια εφαρμογή θα καθιστούσε αδύνατη αυτήν του άρθρου 27, παράγραφοι 3 και 4, δοθέντος ότι θα απέκλειε οποιαδήποτε οριστική απόφαση του Γενικού Γραμματέα.

74 Η τρίτη διαδικασία, που προβλέπεται από το άρθρο 27, παράγραφος 4, αφορά εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες η προσωρινή αναστολή της καταβολής των κοινοβουλευτικών αποζημιώσεων μπορεί να αποφασίζεται από το Προεδρείο.

75 Το Κοινοβούλιο επικαλείται επίσης τα άρθρα 71 και 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού υπογραμμίζοντας ότι στην απόφαση περί ανακτήσεως πρέπει να τηρούνται οι διατάξεις του τελευταίου αυτού κανονισμού. Το Κοινοβούλιο παραπέμπει επίσης στο άρθρο 5 των εσωτερικών κανόνων σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του (βλ. ανωτέρω σκέψη 15). Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο Γενικός Γραμματέας χαρακτηρίζεται ως κύριος εξουσιοδοτημένος διατάκτης. Αντιθέτως, κανένας ρόλος δεν προβλέπεται, στο πλαίσιο αυτό, για το Προεδρείο ή τους Κοσμήτορες. Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η ανάκτηση της οφειλής του προσφεύγοντος πραγματοποιήθηκε μέσω συμψηφισμού, σύμφωνα με το άρθρο 73, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Δημοσιονομικού Κανονισμού (βλ. ανωτέρω σκέψη 18).

76 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ότι η υπό κρίση διαφορά αφορά αποκλειστικώς τη διαδικασία του άρθρου 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ και όχι αυτήν της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Απαντώντας στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι, πράγματι, έκρινε ότι ήταν προτιμότερο να εφαρμοστούν σωρευτικώς το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ.

- 77 Όσον αφορά την επιστολή του προσφεύγοντος της 21ης Απριλίου 2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 67), το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι η επιστολή αυτή δεν μπορούσε να θέσει σε κίνηση τη διαδικασία του άρθρου 27, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, εφόσον ο Γενικός Γραμματέας δεν είχε εισέτι, κατά το χρονικό εκείνο σημείο, αποφανθεί οριστικώς.
- 78 Επιπλέον, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι δεν εφαρμόστηκε ούτε η διαδικασία του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ. Ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, το Κοινοβούλιο δεν θα είχε θέσει υπό αμφισβήτηση τα έξοδα και τις αποζημιώσεις που έπρεπε να πληρωθούν στον προσφεύγοντα, αλλά θα είχε, εν προκειμένω, χρησιμοποιήσει ένα μέρος, μέσω συμψηφισμού, προκειμένου να μειώσει το ποσό του οποίου θα ήταν οφειλέτης ο προσφεύγων. Σε περίπτωση που το Κοινοβούλιο θα είχε αναστείλει την πληρωμή των αποζημιώσεων βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, δεν θα υφίσταντο ποσά δυνάμενα να αποτελέσουν, στη συνέχεια, αντικείμενο συμψηφισμού με την προς το Κοινοβούλιο οφειλή του προσφεύγοντος.
- 79 Επομένως, το άρθρο 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ δεν περιγράφει διαδικασία συμψηφισμού, αλλά παρέχει στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να ασκήσει πίεση στα μέλη του μέσω προσωρινής αναστολής της καταβολής των αποζημιώσεων, έως ότου ο οικείος βουλευτής επιστρέψει, με δική του πρωτοβουλία, τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ως κοινοβουλευτικές αποζημιώσεις ποσά. Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, πρόκειται για ατυχώς διατυπωμένη διάταξη η οποία, ως εκ τούτου, καθίσταται αναποτελεσματική, όπως έχει σήμερα.
- 80 Τέλος, το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ότι η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος όσον αφορά την παράβαση διατάξεων σχετικών με την προστασία των προσωπικού χαρακτήρα δεδομένων είναι, ελλείψει πραγματικών και νομικών στοιχείων που να τη στηρίζουν, αλυσιτελής. Όσο για την παράβαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, το Κοινοβούλιο προβάλλει το απαράδεκτο του ανωτέρω λόγου εφόσον αυτός προβάλλεται για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως.

- 81 Το Βασίλειο της Ισπανίας συντάσσεται με την επιχειρηματολογία του Κοινοβουλίου όσον αφορά την ανάλυση των τριών διαδικασιών που περιγράφονται στα άρθρα 16 και 27 της ρυθμίσεως ΕΑΒ και την εφαρμογή της δευτέρας εξ αυτών στην υπό κρίση περίπτωση. Επομένως, το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, αποτελούν την κατάλληλη νομική βάση της προσβαλλομένης απόφασεως.
- 82 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Βασίλειο της Ισπανίας διατύπωσε, επικουρικώς, ορισμένες σκέψεις σχετικά με τις ενδεχόμενες συνέπειες για την περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο θα εκτιμούσε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να είχε επιλέξει ως κατάλληλη νομική βάση το άρθρο 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ. Σε μια τέτοια κατάσταση, τυχόν ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα επανέφερε την υπόθεση σε στάδιο προγενέστερο της λήψεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και θα καθιστούσε δυνατή τη νομιμοποίηση της διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό, το Βασίλειο της Ισπανίας αναφέρθηκε στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, *Industrie des roudres sphériques κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1998, σ.Π-3939). Σύμφωνα με την ανάλυση του Βασιλείου της Ισπανίας, το Πρωτοδικείο θα μπορούσε να στηριχθεί στη σκέψη 91 της αποφάσεως αυτής και να αναγνωρίσει ότι, σε περίπτωση που η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί επί της βάσεως αυτής, δεν συντρέχει λόγος να αμφισβητηθεί ολόκληρη η διοικητική διαδικασία που οδήγησε στη λήψη της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί των δύο πρώτων σκελών του πρώτου λόγου

- 83 Προκειμένου περί του πρώτου σκέλους που αντλείται από παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή προβλέπει διαδικασία παρέχουσα την αρμοδιότητα στους Κοσμήτορες να αποφαινούνται επί κάθε διαφωνίας μεταξύ βουλευτών και Γενικού Γραμματέα έχουσας σχέση με την εφαρμογή της ρυθμίσεως ΕΑΒ. Πρόκειται για διάταξη γενικής ισχύος η οποία αφορά, υπό την επιφύλαξη ειδικών κανόνων, όλα τα θέματα που διέπονται από τη ρύθμιση αυτή (συμβάσεις ασφαλίσεως, μαθήματα ξένων γλωσσών,

συντάξεις, ιατρικά έξοδα κ.λπ.). Κατά συνέπεια, πρέπει να σημειωθεί ότι το εν λόγω άρθρο αποτελεί γενική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφοι 3 και 4, τα οποία αφορούν, ειδικώς, διαφορές σχετικές με την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθεισών βουλευτικών αποζημιώσεων. Κατά συνέπεια, εφόσον υπάρχουν ειδικές διατάξεις σχετικές με το θέμα της ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθεισών βουλευτικών αποζημιώσεων, το άρθρο 27, παράγραφος 2, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής (βλ., κατ' αναλογία, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, C-469/93, Chiquita Italia, Συλλογή 1995, σ. I-4533, σκέψη 61, και της 19ης Ιουνίου 2003, C-444/00, Mayer Parry Recycling, Συλλογή 2003, σ. I-6163, σκέψεις 49 έως 57). Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

- 84 Προκειμένου περί του δευτέρου σκέλους που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, πρέπει να διευκρινιστεί, προκαταρκτικώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση σύγκειται, κατ' ουσίαν, από δύο μέρη, ήτοι, αφενός, από τη διαπίστωση του Γενικού Γραμματέα ότι τα μνημονευόμενα σ' αυτήν ποσά έχουν αχρεωστήτως καταβληθεί στον προσφεύγοντα και ότι πρέπει να ανακτηθούν και, αφετέρου, από την απόφαση να γίνει η ανάκτηση αυτή μέσω συμψηφισμού με τις αποζημιώσεις που πρόκειται να καταβληθούν στον προσφεύγοντα.
- 85 Το παρόν σκέλος του λόγου έχει αποκλειστικώς σχέση με τη νομιμότητα του δευτέρου μέρους της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, το ζήτημα εάν πράγματι η παράγραφος περιγράφει διαδικασία συμψηφισμού και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εάν μια τέτοια διαδικασία υπερισχύει ως *lex specialis* αυτής του άρθρου 16, παράγραφος 2, και του άρθρου 27, παράγραφος 3, της εν λόγω ρυθμίσεως.
- 86 Επί του πρώτου σημείου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το άρθρο 27, παράγραφος 4, περιγράφει, πράγματι, μία διαδικασία συμψηφισμού. Η διαπίστωση αυτή βασίζεται στα ακόλουθα στοιχεία. Κατ' αρχάς το άρθρο 27, παράγραφος 4, παραπέμπει στο άρθρο 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού καθώς και στις σχετικές με τις εκτελεστικές λεπτομέρειες του τελευταίου αυτού άρθρου διατάξεις. Το άρθρο 73, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Δημοσιονομικού Κανονισμού προβλέπει την υποχρέωση για τον υπόλογο κάθε Οργάνου να προβαίνει στη μέσω συμψηφισμού είσπραξη και κατά το δέον ποσό των απαιτήσεων των Κοινοτήτων έναντι κάθε οφειλέτη ο οποίος είναι, ο ίδιος, δικαιούχος βεβαίας, εκκαθαρισμένης και απαιτητής έναντι των Κοινοτήτων απαιτήσεως.

- 87 Εξάλλου, από το άρθρο 78, παράγραφος 3, στοιχεία δ' έως στ', και από τα άρθρα 83 και 84 του κανονισμού 2342/2002, που αφορούν τις εκτελεστικές λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 71 και 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού, προκύπτει ότι κάθε Όργανο οφείλει να προβαίνει στην είσπραξη των κοινοτικών απαιτήσεων κατά προτεραιότητα μέσω συμψηφισμού και ότι, ελλείψει (μερικής ή ολικής) ανακτήσεως, οφείλει να θέτει σε κίνηση τη διαδικασία ανακτήσεως μέσω οποιουδήποτε άλλου νομίμου μέσου (εκτέλεση προϋπάρχουσας εγγυήσεως, αναγκαστική εκτέλεση τίτλου δυνάμει του άρθρου 72, παράγραφος 2, του Δημοσιονομικού Κανονισμού ή βάσει τίτλου κτηθέντος διά της δικαστικής οδού).
- 88 Πάντως, πρέπει να σημειωθεί ότι αντίκειται προς την αρχή της αναλογικότητας η ερμηνεία που προτείνει το Κοινοβούλιο, κατά την οποία το άρθρο 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ παρέχει στο οικείο Όργανο τη δυνατότητα να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει, την καταβολή οφειλομένων σε βουλευτή αποζημιώσεων έως ότου ο τελευταίος εξοφλήσει, στη συνέχεια και με δική του πρωτοβουλία, τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά, χωρίς να χρησιμοποιήσει, για τον σκοπό αυτό, τα ποσά των αποζημιώσεων που ναι μεν του οφείλονται πλην όμως η καταβολή τους έχει ανασταλεί.
- 89 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η αρχή της αναλογικότητας, που αποτελεί μέρος των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την πραγματοποίηση των θεμιτών στόχων που επιδιώκονται από την εν λόγω ρύθμιση, ενώ εξυπακούεται ότι, όταν πρέπει να γίνει επιλογή μεταξύ διαφόρων καταλλήλων μέτρων, πρέπει να γίνεται προσφυγή στο λιγότερο αναγκαστικό, ενώ τα προκύπτοντα μειονεκτήματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2005, C-41/03 P, Rica Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-6875, σκέψη 85, καθώς και την παρατιθέμενη σχετικώς νομολογία).
- 90 Επιπλέον, η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κριτήριο ερμηνείας των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-459/99, MRAX, Συλλογή 2002, σ. I-6591, σκέψεις 61 και

62· τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 1999, T-37/97, Forges de Clabecq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-859, σκέψη 128, και της 19ης Ιουλίου 1999, T-14/98, Hautala κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2489, σκέψη 87), οπότε, μεταξύ των διαφόρων δυνατών ερμηνειών μιας διατάξεως, πρέπει να επιλέγεται αυτή που είναι σύμφωνη προς την εν λόγω αρχή.

- 91 Εν προκειμένω, η προτεινομένη από το Κοινοβούλιο ερμηνεία συνεπάγεται τη λήψη ενός εξαναγκαστικού κατά βουλευτή μέτρου (την αναστολή καταβολής ορισμένων από τις αποζημιώσεις του προκειμένου να επιστρέψει ο τελευταίος, με δική του πρωτοβουλία, τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά), ενώ ένας συμψηφισμός, σύμφωνα με το άρθρο 73 του Δημοσιονομικού Κανονισμού και τις εκτελεστικές αυτού λεπτομερείς διατάξεις, αρκεί για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα του Οργάνου όσον αφορά την ανάκτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού. Μια τέτοια ερμηνεία θα ερχόταν επίσης σε αντίθεση με τα παρατιθέμενα στην ανωτέρω σκέψη 87 άρθρα, τα οποία προβλέπουν ότι κάθε Όργανο οφείλει να επιδιώκει την ικανοποίηση των κοινοτικών απαιτήσεων κατά προτεραιότητα μέσω συμψηφισμού, σε σχέση με άλλους τρόπους εισπράξεως. Ως εκ τούτου, η προτεινομένη από το Κοινοβούλιο ερμηνεία θα οδηγούσε στη λήψη μέτρου δυναμένου να συνεπάγεται υπερβολικό κόστος για τον οικείο βουλευτή.
- 92 Εξάλλου, οι εκφράσεις «προσωρινά» και «μέχρις ότου ο βουλευτής επιστρέψει τα ποσά που χρησιμοποίησε αδικαιολόγητα» του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ δεν επιβεβαιώνουν την ερμηνεία του Κοινοβουλίου. Πράγματι, η έννοια της εκφράσεως «προσωρινά» διευκρινίζεται στο ίδιο το άρθρο, δηλαδή έως ότου ο βουλευτής επιστρέψει τα ποσά που χρησιμοποίησε αδικαιολόγητα. Πάντως, η έκφραση «επιστρέψει» δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη καταβολή, αλλά μπορεί επίσης να σημαίνει επιστροφή μέσω συμψηφισμού, πράγμα που αποτελεί έναν τρόπο ταυτόχρονης αποσβέσεως αμοιβαίων υποχρεώσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2003, C-87/01 P, Επιτροπή κατά ΕΣΟΤΑ, Συλλογή 2003, σ. I-7617, σκέψη 59).
- 93 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο ισχυρίστηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε προφορική ερώτηση, ότι το Προεδρείο, θεσπίζοντας το άρθρο 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, είχε την πρόθεση να δημιουργήσει κανόνα

ειδικό σε σχέση με αυτόν της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, συνοδευόμενο από ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του βουλευτή του οποίου η οφειλή εισπράττεται μέσω συμψηφισμού.

94 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το πρακτικό της 14ης Ιανουαρίου 2004, σχετικά με το περιεχόμενο της συναντήσεως των Κοσμητόρων με το Γενικό Γραμματέα (που κατατέθηκε από το Κοινοβούλιο κατόπιν αιτήματος του Πρωτοδικείου), αναφέρει ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφοι 3 και 4, ότι η οριστική απόφαση ελήφθη από το Προεδρείο και ότι ο Γενικός Γραμματέας κλήθηκε, πριν απευθυνθεί στο Προεδρείο, να προβεί σε ακρόαση του προσφεύγοντος, πράγμα που παραπέμπει στο άρθρο 27, παράγραφος 4.

95 Όσον αφορά τη σχέση γενικού προς ειδικό μεταξύ, αφενός, του άρθρου 16, παράγραφος 2, και του άρθρου 27, παράγραφος 3, και, αφετέρου, του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι το τελευταίο αυτό άρθρο διασαφηνίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται στην περίπτωση κατά την οποία προβλέπεται η εφαρμογή ενός τρόπου εισπράξεως (συμψηφισμός) που αφορά τις αποζημιώσεις που πρέπει να καταβάλλονται σε ένα βουλευτή ώστε να καθίσταται δυνατό στον τελευταίο να ασκεί τα αντιπροσωπευτικά καθήκοντά του με πάσα αποτελεσματικότητα, μερμινώντας ώστε να μπορεί ο τελευταίος να ασκεί αποτελεσματικά τη θητεία του. Για τον λόγο αυτό, προβλέπονται μια σειρά διαδικαστικών και ουσιαστικών εγγυήσεων (η προηγούμενη διαβούλευση με τους Κοσμήτορες, η παροχή αρμοδιότητας για τη λήψη της αποφάσεως σε συλλογικό όργανο, εν προκειμένω το Προεδρείο, η προστασία της πραγματικής ασκήσεως της θητείας του βουλευτή και η εύρυθμη λειτουργία του Οργάνου και, τέλος, η προηγούμενη ακρόαση του οικείου βουλευτή). Εφόσον, η διάταξη αφορά κάποιο τρόπο εισπράξεως μιας ή περισσότερων αχρεωστήτως καταβληθεισών αποζημιώσεων, πρέπει να θεωρηθεί ως *lex specialis* σε σχέση με το άρθρο 16, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, πράγμα που δικαιολογεί, εξάλλου, τη θέση της μετά την τελευταία αυτή παράγραφο.

96 Σ' αυτήν ακριβώς την αλληλουχία πρέπει να νοηθεί η έκφραση «σε εξαιρετικές περιπτώσεις» που περιλαμβάνεται στην αρχή του άρθρου 27, παράγραφος 4, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, επιβεβαιώνοντας, έτσι, το γεγονός ότι ο συμψηφισμός πρέπει να γίνεται μόνον εφόσον έχουν τηρηθεί οι μνημονευόμενες στην προηγούμενη σκέψη εγγυήσεις.

- 97 Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το Κοινοβούλιο, τροποποιώντας τη ρύθμισή του ΕΑΒ, τον Φεβρουάριο του 2003, με την προσθήκη της νέας παραγράφου 4, θέλησε να προβλέψει ότι, σε περίπτωση που παρίσταται ανάγκη εισπράξεως μιας απαιτήσεως από βουλευτή μέσω συμψηφισμού με τις οφειλόμενες στον τελευταίο βουλευτικές αποζημιώσεις, τούτο πρέπει να γίνεται μόνο σύμφωνα με την προβλεπόμενη στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου διαδικασία. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι ο Γενικός Γραμματέας δεν είναι αρμόδιος να διατάξει τον εν λόγω συμψηφισμό χωρίς να του έχει ανατεθεί κάτι τέτοιο από το Προεδρείο σύμφωνα με την προβλεπόμενη από τη τελευταία αυτή διάταξη διαδικασία, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που διατάσσει τέτοιο συμψηφισμό.
- 98 Σχετικά με τις παρατηρήσεις του Βασιλείου της Ισπανίας όσον αφορά τη δυνατότητα θεραπείας του ελαττώματος αυτού, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 233 ΕΚ, δεν απόκειται σ' αυτό να αποφαινεται όσον αφορά τη συνέχεια που πρέπει να δίδεται από ένα Όργανο σε ακυρωτική, εν μέρει ή εν όλω, απόφαση μιας πράξεως. Αντιθέτως, στο οικείο Όργανο εναπόκειται να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, T-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψη 200).
- 99 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που αφορά την είσπραξη του επίμαχου ποσού μέσω συμψηφισμού.
- 100 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι επιβάλλεται η εξέταση του βασίμου των λοιπών προς στήριξη της προσφυγής λόγων, στο μέτρο που αυτοί αφορούν το υποστατό και την έκταση της υποχρεώσεως του προσφεύγοντος να επιστρέψει στο Κοινοβούλιο το διαλαμβανόμενο στην προσβαλλόμενη απόφαση ποσό.

— Επί του τρίτου, τετάρτου και πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου

- 101 Το τρίτο σκέλος, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, θα εξεταστεί στο πλαίσιο του τρίτου λόγου.
- 102 Προκειμένου περί της παραβίασεως της αρχής της ισότητας όσον αφορά τη δημοσίευση των ονομάτων των βουλευτών που έχουν διαφορά με το Κοινοβούλιο και την παράβαση των διατάξεων σχετικά με την προστασία των προσωπικού χαρακτήρα δεδομένων (βλ. ανωτέρω σκέψη 69), αρκεί να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων δεν αναφέρει συγκεκριμένες πράξεις του Κοινοβουλίου συνιστώσες τέτοια προσβολή ούτε τα δεδομένα που διαβιβάστηκαν ούτε την υφιστάμενη μεταξύ μιας τέτοιας διαβιβάσεως και της προσβαλλομένης αποφάσεως σχέση. Η διανομή μιας επιθεωρήσεως τύπου περιλαμβάνουσας άρθρα σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση δεν αποτελεί πράξη έχουσα σχέση με την προσβαλλομένη απόφαση. Δεν αμφισβητείται, εξάλλου, ότι τα εν λόγω άρθρα συντάχθηκαν από πρόσωπα ουδαμώς συνδεόμενα με το Κοινοβούλιο. Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.
- 103 Προκειμένου, τέλος περί του σκέλους του παρόντος λόγου του σχετικού με την παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 3, της ρυθμίσεως ΕΑΒ, σύμφωνα με το οποίο ο Γενικός Γραμματέας είχε πειστεί, χωρίς να έχει διαβουλευθεί προηγουμένως με τους Κοσμήτορες, από της αποφάσεώς του της 26ης Φεβρουαρίου 2003, ότι το ποσό των 176 516 ευρώ είχε αχρεωστήτως καταβληθεί (βλ. ανωτέρω σκέψη 70), το σκέλος αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Πράγματι, ο προσφεύγων προβάλλει έναν τέτοιο λόγο μόλις με τα σημεία 30 έως 32 της απαντήσεώς του, ενώ τα προβαλλόμενα προς στήριξη αυτού πραγματικά δεδομένα (η απόφαση του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003 και το έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της 26ης Φεβρουαρίου 2003) δεν έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την παραβίαση της «αρχής της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας»

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 104 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν υφίσταται κανονιστικό πλαίσιο διασφαλίζον την ανεξαρτησία και την αμεροληψία του Προεδρείου έναντι των επιρροών και των πιέσεων των πολιτικών ομάδων του Κοινοβουλίου.
- 105 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης, δεύτερον, ότι η διαφορά εντάσσεται στο πλαίσιο εκστρατείας σκοπούσας στην ποινικοποίηση της πολιτικής δραστηριότητας των αυτονομιστών Βάσκων και, ιδίως, της ΕΗ/Β, που ξεκίνησε το 2002 ύστερα από συνέντευξη τύπου δοθείσα από τους εκπροσώπους των κοινοβουλευτικών ομάδων των ισπανικών πολιτικών κομμάτων που ασκούσαν πιέσεις προκειμένου το Όργανο να διενεργήσει σχετική έρευνα.
- 106 Ο προσφεύγων κατέθεσε διάφορα άρθρα του Τύπου από τα οποία αποκαλύπτεται το πολιτικό πλαίσιο της υποθέσεως. Υπογραμμίζει ότι μέλη του Κοινοβουλίου, που δεν ήσαν μέλη του Προεδρείου, έτυχαν προνομιακής ενημερώσεως και διατύπωσαν δυσμενή γι' αυτόν σχόλια, ενώ ο ίδιος αγνοούσε το περιεχόμενο της διασκέψεως του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003. Ο προσφεύγων αναφέρεται επίσης σε εναντίον του δηλώσεις και φραστικές επιθέσεις τριών Αντιπροέδρων του Κοινοβουλίου.
- 107 Κατόπιν πιέσεων των τριών Ισπανών Αντιπροέδρων του Κοινοβουλίου, όλα τα μέλη του Προεδρείου δίστασαν, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, να λάβουν θέση που θα μπορούσε να θεωρηθεί ευνοϊκή ή έστω ουδέτερη έναντι αυτού.

- 108 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, αφενός, ότι το Προεδρείο δεν έλαβε καμιά θίγουσα τον προσφεύγοντα απόφαση και, αφετέρου, ότι ο τελευταίος δεν προσδιορίζει ως προς τί οι αιτιάσεις του έχουν σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 109 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος στρέφονται κατά των πράξεων του Προεδρείου και όχι κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία ελήφθη από τον Γενικό Γραμματέα. Επομένως, οι αιτιάσεις αυτές δεν είναι δυνατό να έχουν επίπτωση στη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ.Π-3275, σκέψη 471).
- 110 Πράγματι, έστω και αν το Προεδρείο έλαβε αποφάσεις κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, καμιά από αυτές δεν αποτελεί νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλείται ως λόγο ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως παρατυπίες επηρεάζουσες αυτές τις αποφάσεις του Προεδρείου.
- 111 Εν πάση περιπτώσει, η αιτίαση σχετικά με την ανυπαρξία κανονιστικού μηχανισμού διασφαλίζοντας την ανεξαρτησία και την αμεροληψία του Προεδρείου είναι αβάσιμη εφόσον από τη νομολογία προκύπτει ότι, μεταξύ των παρεχομένων από την κοινοτική έννομη τάξη εγγυήσεων όσον αφορά τις διοικητικές διαδικασίες, ξεχωρίζει η αρχή της χρηστής διοικήσεως, με την οποία συνδέεται η υποχρέωση των αρμοδίων οργάνων να εξετάσουν, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα ασκούντα επιρροή στην υπό κρίση περίπτωση στοιχεία (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992, T-44/90, La Cinq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 86, και της 1ης Σεπτεμβρίου

2002, T-70/99, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ.-II-3495, σκέψη 182). Επομένως, στον προσφεύγοντα εναπέκειτο να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία που να καταδεικνύουν την προσβολή της αρχής αυτής, πράγμα που ο τελευταίος δεν έπραξε.

- 112 Όσον αφορά τους μνημονευομένους στις ανωτέρω σκέψεις 105 και 106 ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι αυτοί στερούνται σημασίας, εφόσον αναφέρονται σε πράξεις τρίτων (ισπανικές αρχές, εκπρόσωποι των ισπανικών πολιτικών κομμάτων, εκπρόσωποι τύπου των κοινοβουλευτικών κομμάτων, βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μέσα ενημέρωσης) που ουδεμία έχουν σχέση με την προσβαλλομένη απόφαση. Οι αιτιάσεις κατά των Αντιπροέδρων του Προεδρείου στερούνται επίσης σημασίας, εφόσον οι αποφάσεις του Προεδρείου δεν αποτελούν τη βάση της προσβαλλομένης απόφασης, στο μέτρο, ιδίως, που η εν λόγω απόφαση αφορά την ύπαρξη και το ύψος του ποσού της απαιτήσεως του Κοινοβουλίου έναντι του προσφεύγοντος. Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 113 Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η έκθεση προς τους Κοσμήτορες, που συντάχθηκε από τον Γενικό Γραμματέα δυνάμει της δοθείσας από το Προεδρείο, στις 8 Απριλίου του 2002 εντολής, δεν του κοινοποιήθηκε. Εξάλλου, ο Γενικός Γραμματέας του αρνήθηκε την πρόσβαση στον φάκελο βάσει του οποίου ελήφθη η απόφαση του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003. Επιπλέον, δεν κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα το αποτέλεσμα της διαβουλευσεως με τους Κοσμήτορες που πραγματοποιήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 2004. Εξάλλου, δεδομένου ότι οι Κοσμήτορες διαβουλευτήκαν πριν από τις 9 Φεβρουαρίου 2004, δεν μπορούσαν να λάβουν υπόψη παρατηρήσεις του προσφεύγοντος που διατυπώθηκαν κατά την ημερομηνία εκείνη. Τέλος, το Κοινοβούλιο δεν κοινοποίησε στον προσφεύγοντα ολόκληρο το πρακτικό των συζητήσεων του Προεδρείου ούτε τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών στο Προεδρείο σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα.

- 114 Όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, το οποίο επικαλείται ο Γενικός Γραμματέας, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ως προς τί η δημοσιοποίηση των εν λόγω εγγράφων επηρέασε δυσμενώς τη σχετική με τη λήψη αποφάσεως διαδικασία, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα και το επαγγελματικό ή το επιχειρηματικό απόρρητο, όπως απαιτεί η εν λόγω διάταξη.
- 115 Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας αυτόν ως «τρίτον» ανήκοντα στο «κοινό» όπως ορίζει ο κανονισμός 1049/2001. Πράγματι, ο προσφεύγων «εμπλεκόμενος» άμεσα, αποτελούσε «συμμετέχον μέρος» στην υπόθεση.
- 116 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι ουδεμία κατά του προσφεύγοντος απόφαση ελήφθη από το Προεδρείο στις 12 Φεβρουαρίου 2003 και, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατό να υφίσταται κανένας φάκελος βάσει του οποίου να ελήφθη μια τέτοια απόφαση. Ωστόσο, ο Γενικός Γραμματέας επικαλέστηκε το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 και ιδίως το γεγονός ότι το θεσμικό Όργανο δεν είχε εισέτι αποφανθεί οριστικώς, προκειμένου να δικαιολογήσει την άρνηση του Κοινοβουλίου να δώσει συνέχεια στην αίτηση του προσφεύγοντος.
- 117 Όσο για τη δεύτερη αίτηση προσβάσεως στον φάκελο που υπέβαλε ο προσφεύγων την 1η Μαρτίου 2004, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ουδέποτε του αρνήθηκε κάτι τέτοιο και ότι ο τελευταίος μπορούσε πάντοτε να απολαύει του δικαιώματος αυτού, όπως δηλωνόταν σχετικώς στο έγγραφο της 31ης Μαρτίου 2004 (βλ. ανωτέρω σκέψη 55).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 118 Σύμφωνα με τη γενική αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, το πρόσωπο το οποίο αποτελεί το αντικείμενο αιτιάσεως εκ μέρους της κοινοτικής διοικήσεως πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει θέση όσον αφορά κάθε έγγραφο που η τελευταία πρόκειται να χρησιμοποιήσει εναντίον του. Εφόσον τέτοια δυνατότητα δεν του παρασχέθηκε, μη δημοσιοποιηθέντα έγγραφα δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη ως αποδεικτικά μέσα. Όμως, αυτός ο αποκλεισμός ορισμένων χρησιμοποιηθέντων από τη διοίκηση εγγράφων έχει σημασία μόνον στο μέτρο που η διατυπωθείσα αιτίαση θα μπορούσε να αποδειχθεί μόνον από τα έγγραφα αυτά (βλ., κατά την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-191/98 P, Τζόανος κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8223, σκέψη 34· την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2001, T-24/98 και T-241/99, E κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ., σ. I-A-149 και II-681, σκέψη 92). Στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να εξετάσει το ζήτημα εάν η παράλειψη γνωστοποίησης των μνημονευομένων από τον προσφεύγοντα εγγράφων επηρέασε, σε βάρος του, την εξέλιξη της διαδικασίας και το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως (προπαρατεθείσα απόφαση E κατά Επιτροπής, σκέψη 93).
- 119 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έχει την ευχέρεια, στο πλαίσιο ένδικης προσφυγής κατ' αποφάσεως περατώνουσας διοικητική διαδικασία, να διατάξει μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας και να οργανώσει πλήρη πρόσβαση στον φάκελο, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν μια άρνηση γνωστοποίησης εγγράφου μπορεί να είναι βλαπτική για την άμυνα του προσφεύγοντος (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 102).
- 120 Όσον αφορά τη διαβούλευση με τους Κοσμήτορες της 14ης Ιανουαρίου 2004, το Κοινοβούλιο προσκόμισε, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, το σχετικό πρακτικό. Ο προσφεύγων δεν διατύπωσε καμιά παρατήρηση σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο η μη κοινοποίηση του εγγράφου αυτού υπήρξε βλαπτική για την άμυνά του και επηρέασε σε βάρος του το αποτέλεσμα της διοικητικής διαδικασίας. Η μόνη διατυπωθείσα από τον προσφεύγοντα μομφή, σχετικά με την έκθεση αυτή, είναι ότι, αντίθετα προς ό,τι ανέφερε ο Γενικός Γραμματέας στους

Κοσμήτορες κατά τη διαβούλευση εκείνη, αυτός ουδέποτε αναγνώρισε, αλλά, αντιθέτως, πάντοτε αμφισβητούσε, τη θέση του Κοινοβουλίου ότι το επίμαχο ποσό του είχε αχρεωστήτως καταβληθεί. Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη βάσει μιας εκ μέρους του προσφεύγοντος σχετικής αναγνώρισεως, αλλά βάσει του αποτελέσματος του λογιστικού ελέγχου και των δικαιολογητικών που ο προσφεύγων προσκόμισε στη συνέχεια (βλ. ανωτέρω σκέψεις 39 και 41). Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι η διαβούλευση με τους Κοσμήτορες δεν δεσμεύει τον Γενικό Γραμματέα, διατάκτη του θεσμικού Οργάνου, όσον αφορά το θέμα της διαπιστώσεως απαιτήσεως στηριζομένης στην ανυπαρξία δικαιολογητικών που να καταδεικνύουν τη χρησιμοποίηση μιας κοινοβουλευτικής αποζημιώσεως κατά τρόπο σύμφωνο προς τη ρύθμιση ΕΑΒ. Κατά συνέπεια, η μη γνωστοποίηση του πρακτικού σχετικά με τη διαβούλευση με τους Κοσμήτορες της 14ης Ιανουαρίου 2004 δεν μπορεί να συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος.

121 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι τεκμαίρεται η ανυπαρξία ενός εγγράφου, ως προς το οποίο ζητήθηκε πρόσβαση, όταν το οικείο Όργανο ισχυρίζεται ότι το έγγραφο αυτό δεν υφίσταται. Πρόκειται, όμως, για μαχητό τεκμήριο που ο προσφεύγων μπορεί να ανατρέψει με κάθε μέσο, βάσει λυσιτελών και αλληλοσυμπληρούμενων ενδείξεων (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Οκτωβρίου 2002, T-5/02, Tetra Laval κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-4381, σκέψη 95 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

122 Απαντώντας σε γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι ο Γενικός Γραμματέας, σε συνέχεια της αποφάσεως της 8ης Απριλίου 2002, δεν συνέταξε καμιά έκθεση προς τους Κοσμήτορες. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε λυσιτελείς και αλληλοσυμπληρούμενες ενδείξεις ικανές να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη δήλωση αυτή, η επιχειρηματολογία του πρέπει να απορριφθεί.

123 Επιπλέον, σύμφωνα με τις απαντήσεις που έδωσε το Κοινοβούλιο σε γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, δεν υφίσταται ούτε ο φάκελος ο οποίος να οδήγησε

στη λήψη της απόφασης του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003. Ο προσφεύγων δεν προέβαλε επιχειρήματα δυνάμενα να θέσουν υπό αμφισβήτηση αυτόν τον ισχυρισμό του Κοινοβουλίου.

124 Όσον αφορά την αιτίαση του προσφεύγοντος σχετικά με το ότι του παρασχέθηκε ακρόαση ύστερα από την διαβούλευση του Γενικού Γραμματέα με τους Κοσμήτορες, οπότε δεν κατέστη δυνατό να λάβουν υπόψη οι τελευταίοι τις παρατηρήσεις του, πρέπει να υπομνηστεί ότι, δεδομένου ότι η διαβούλευση με τους Κοσμήτορες δεν δεσμεύει τον Γενικό Γραμματέα ως προς την απόφασή του σχετικά με τις συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την ανυπαρξία δικαιολογητικών, το γεγονός ότι η ακρόαση του προσφεύγοντος έγινε ύστερα από την εν λόγω διαβούλευση δεν μπορεί να συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

125 Όσον για τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος σχετικά με τη μη κοινοποίηση του πρακτικού των συζητήσεων του Προεδρείου και των αποτελεσμάτων των ψηφοφοριών, πρέπει να σημειωθεί ότι πρόκειται για στερούμενα σημασίας έγγραφα, στο μέτρο που αυτά δεν έχουν σχέση με την προσβαλλομένη απόφαση, οπότε ο προσφεύγων δεν μπορεί λυσιτελώς να επικαλείται αυτήν την έλλειψη κοινοποίησης (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 119 απόφαση Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 126). Ως εκ τούτου ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου που αντλείται από την παράβαση των κανόνων σχετικά με την κοινοποίηση των αποφάσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

126 Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2003, που αποτελεί τη βάση της δοθείσας στον Γενικό Γραμματέα εντολής, κοινοποιήθηκε

μόνον ύστερα από δικό του αίτημα. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι δεν του γνωστοποιήθηκε η απόφαση που προέκυψε από τη διαβούλευση με τους Κοσμήτορες της 14ης Ιανουαρίου 2004.

127 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η υποχρέωση των Οργάνων να κοινοποιούν κάθε θίγουσα τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων απόφαση και να μνημονεύουν τα ένδικα μέσα προσφυγής και τις αντίστοιχες προθεσμίες προκύπτει από τις γενικές αρχές του δικαίου και τον οδηγό σχετικά με τις υποχρεώσεις των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2000, C 97, σ. 1, στο εξής: οδηγός υποχρεώσεων). Ο προσφεύγων επισημαίνει ότι το σημείο Α6 του μέρους ΙΙΙ του εν λόγω οδηγού διευκρινίζει ότι «[α]ν μια απόφαση επιδέχεται προσφυγή αυτό πρέπει να μνημονεύεται σαφώς με όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με την υποβολή μιας τέτοιας προσφυγής».

128 Το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι, δεδομένου ότι στις 12 Φεβρουαρίου 2003 δεν είχε ληφθεί πραγματική απόφαση θίγουσα τον προσφεύγοντα, δεν είχε τίποτα να του κοινοποιήσει και, κατά συνέπεια, ουδείς λόγος συνέτρεχε να μνημονεύσει προθεσμίες και μέσα ένδικης προσφυγής. Όσον αφορά τον οδηγό υποχρεώσεων, το Κοινοβούλιο πρότεινε ένσταση απαραδέκτου όσον αφορά την επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος για τον λόγο ότι αυτή διατυπώθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημά του απαντήσεως. Εξάλλου, η τυχόν υποχρέωση αναφοράς των προθεσμιών και των μέσων ένδικης προστασίας (την οποία αμφισβητεί το Κοινοβούλιο) τηρήθηκε εν πάση περιπτώσει με τα έγγραφα του Γενικού Γραμματέα της 16ης Απριλίου 2003 και της 31ης Μαρτίου 2004 (βλ. ανωτέρω σκέψεις 43 και 55). Το Κοινοβούλιο διατείνεται επίσης ότι το προβαλλόμενο σημείο του οδηγού υποχρεώσεων αφορά μόνον τις σχέσεις του Οργάνου με τους πολίτες και όχι αυτές με τα μέλη του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

129 Όσον αφορά την κοινοποίηση της αποφάσεως του Προεδρείου της 12ης Φεβρουαρίου 2003, αρκεί η παρατήρηση ότι η απόφαση αυτή δεν αποτελεί την προσβαλλόμενη απόφαση ούτε τη νομική βάση αυτής και ότι, εν πάση περιπτώσει,

η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με τηλεμοιοτυπία της 20ής Φεβρουαρίου 2003. Υπό τις περιστάσεις αυτές, στερείται σημασίας το γεγονός ότι η κοινοποίηση αυτή έγινε κατόπιν αιτήσεως του προσφεύγοντος.

- 130 Όσον αφορά την κοινοποίηση του αποτελέσματος της διαβουλεύσεως με τους Κοσμήτορες της 14ης Ιανουαρίου 2004, το επιχείρημα αυτό αποτελεί αιτίαση όμοια προς αυτήν που προβλήθηκε στο πλαίσιο του αντλούμενου από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγου, ο οποίος ήδη έχει απορριφθεί.
- 131 Τέλος, σχετικά με τη μνεία των προθεσμιών και των ενδίκων μέσων προσφυγής στην προσβαλλομένη απόφαση, πρέπει να σημειωθεί ότι καμιά ρητή διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν επιβάλλει στα θεσμικά όργανα γενική υποχρέωση να ενημερώνουν τους αποδέκτες των πράξεων σχετικά με τις επιτρεπόμενες ένδικες προσφυγές ή με τις προθεσμίες εντός των οποίων μπορούν αυτές να ασκούνται (διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 1999, C-153/98 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. 1441, σκέψεις 13 και 15· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 210). Προκειμένου περί των υποχρεώσεων που το θεσμικό Όργανο ανέλαβε θεσπίζοντας τον οδηγό υποχρεώσεων, το ότι δεν μνημονεύθηκε στην προσβαλλομένη απόφαση η δυνατότητα ασκήσεως ένδικης προσφυγής είναι βεβαίως δυνατό να συνιστά παράβαση των επιβαλλομένων από τον εν λόγω οδηγό υποχρεώσεων (βλ., κατ' αναλογία, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-218/01, Laboratoire Monique Rémy κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2139, σκέψη 25). Όμως, η μη εκπλήρωση μιας τέτοιας υποχρεώσεως δεν συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, θίγουσα το νόμιμο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εξ αυτού προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου που αντλείται από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 132 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, στο μέτρο που δεν αναφέρει ως προς τί τα δικαιολογητικά που

αυτός κατέθεσε στον Γενικό Γραμματέα καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας δεν είναι σύμφωνα προς τη ρύθμιση ΕΑΒ. Υπογραμμίζει επίσης ότι η εξόφληση ορισμένων οφειλών μπορεί να γίνει μόνον ύστερα από την επιστροφή του κατασχεθέντος από τις γαλλικές αρχές ποσού. Επομένως, η απαίτηση προσκομίσεως εγγράφων που να αποδεικνύουν την απόσβεση των υποχρεώσεων του είναι ανεπαρκώς, κατ' αυτόν, αιτιολογημένη, δοθέντος ότι το υποστατό τους δεν αμφισβητείται.

- 133 Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, στην προσβαλλόμενη απόφαση μνημονεύονται το ποσό που πρέπει να επιστραφεί, ο λόγος επιστροφής καθώς και ο συγκεκριμένος τρόπος υπολογισμού του εν λόγω ποσού. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι, γενικώς, η απαίτηση αιτιολογήσεως είναι περισσότερο χαλαρή όταν ο ενδιαφερόμενος είχε στενά συνεργαστεί κατά τη διαδικασία καταρτίσεως της αποφάσεως και γνωρίζει, από την έκθεση λογιστικού ελέγχου στην οποία παραπέμπει η προσβαλλόμενη απόφαση και η οποία του γνωστοποιήθηκε, τον λόγο για τον οποίο το Όργανο εκτιμά ότι δεν πρέπει να επιβαρύνει τον προϋπολογισμό με τις επίμαχες δαπάνες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 134 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και από αυτή να προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, η συλλογιστική του συντάκτη της βαλλομένης πράξεως Οργάνου, κατά τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατό στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τη δικαιολογία του ληφθέντος μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανό να ασκήσει τον έλεγχό του (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2000, C-289/97, 1996, Egidania, Συλλογή 2000, σ. I-5409, σκέψη 38, και της 14ης Μαρτίου 2002, C-340/98, Ιταλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-2663, σκέψη 58).
- 135 Εξάλλου, μια απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ως επαρκώς δικαιολογημένη όταν παραπέμπει σε έκθεση λογιστικού ελέγχου, που έχει διαβιβαστεί στον προσφεύγοντα (βλ., κατά την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψεις 142 έως 144, και της 17ης Σεπτεμβρίου

2003, T-137/01, Stadtsportverband Neuss κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3103, σκέψεις 52 έως 58).

- ¹³⁶ Εν προκειμένω, η προσβαλλομένη απόφαση ρητώς παραπέμπει στον διενεργηθέντα το Δεκέμβριο του 2002 λογιστικό έλεγχο. Αντίγραφο της εκθέσεως του ελέγχου αυτού διαβιβάστηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών του Κοινοβουλίου, με ημερομηνία 9 Ιανουαρίου 2003. Σε σχέση με την έκθεση αυτή, ο προσφεύγων κατέθεσε εγγράφως τα σχόλιά του (βλ. ανωτέρω σκέψεις 34 και 37). Ομοίως, η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρεται στα έγγραφα που κατέθεσε ο προσφεύγων ύστερα από τον λογιστικό έλεγχο καθώς και το μηνιαίως καταβαλλόμενο ποσό των 3 000 ευρώ, προς εξόφληση της ανερχομένης σε 58 155,82 ευρώ οφειλής. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ρητή παραπομπή στην κοινοποιηθείσα στον προσφεύγοντα έκθεση λογιστικού ελέγχου πρέπει να θεωρηθεί επαρκής όσον αφορά την απαίτηση αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 135 απόφαση *Industrias Pesqueras Campos* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 144).
- ¹³⁷ Επιπλέον, ο προσφεύγων όντως συνεργάστηκε στενά κατά τη διαδικασία καταρτίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και γνωρίζει, μέσω της εκθέσεως λογιστικού ελέγχου καθώς και από τα δικαιολογητικά που ο ίδιος υπέβαλε στο Κοινοβούλιο, τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε ο Γενικός Γραμματέας προκειμένου να καθορίσει το ακριβές ποσό της οφειλής (βλ. ανωτέρω σκέψεις 37, 39, 41 και 51).
- ¹³⁸ Τα επιχειρήματα σχετικά με τη μη λήψη υπόψη ορισμένων δικαιολογητικών δεν αφορούν το υποστατό ή το επαρκές της αιτιολογίας, αλλά το βάσιμο των αιτιολογικών σκέψεων, πράγμα που εμπίπτει στην ουσιαστική νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2001, C-17/99, *Γαλλία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2001, σ. I-2481, σκέψη 35), και, επομένως, οι εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις θα εξεταστούν στο πλαίσιο του όγδου λόγου. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου που αντλείται από προσβολή της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 139 Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι, μολονότι δεν έχει κατηγορηθεί για κατάχρηση ανάλογη προς αυτές που συχνά διαπιστώνονται, ιδίως από το Ελεγκτικό Συνέδριο, τα ληφθέντα κατ' αυτού μέτρα δεν έχουν προηγούμενο. Τούτο συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 140 Το Κοινοβούλιο αντιτείνει ότι οι ενδεχόμενες ή υφιστάμενες καταχρήσεις έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ερευνών εκ μέρους του Γενικού Γραμματέα και κατέληξαν στην είσπραξη των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 141 Όπως προκύπτει από τη νομολογία, η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να εναρμονίζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, κατά την οποία ουδείς μπορεί να επικαλείται, υπέρ αυτού, παρανομία διαπραχθείσα προς όφελος άλλου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Οκτωβρίου 1984, 188/83, Witte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3465, σκέψη 15· της 4ης Ιουλίου 1985, 134/84, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 2225, σκέψη 14, καθώς και την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 134 απόφαση Ιταλία κατά Συμβουλίου, σκέψεις 87 έως 93).
- 142 Έτσι, έστω και αν υποθεθεί ότι οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος σχετικά με τις διαπραχθείσες προς όφελος άλλων βουλευτών παρανομίες, λόγω ανυπαρξίας ή ανεπαρκείας του ελέγχου χρησιμοποίησε των βουλευτικών αποζημιώσεων, είναι βάσιμες, ο τελευταίος δεν μπορεί να επωφεληθεί εξ αυτών. Ως εκ τούτου ο έκτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του εβδόμου λόγου που αντλείται από κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 143 Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, υφίστανται εν προκειμένω αντικειμενικές, λυσιτελείς και συγκλίνουσες ενδείξεις προς απόδειξη του ότι η διαδικασία κινήθηκε από το Προεδρείο για καθαρώς πολιτικούς λόγους, υπό την πίεση των εκπρόσωπων Τύπου των δύο ισπανικών πολιτικών ομάδων. Οι τελευταίοι ζήτησαν από τους τρεις Ισπανούς Αντιπροέδρους να ενεργήσουν εντός του Προεδρείου εναντίον του προσφεύγοντος.
- 144 Το Κοινοβούλιο ανταπαντά ότι δεν υπήρξε απόφαση του Προεδρείου έναντι του προσφεύγοντος και, κατά συνέπεια, ότι η προβαλλόμενη υπ' αυτού επιχειρηματολογία είναι αλυσιτελής. Επιπλέον, με βάση τα στοιχεία που διέθετε το Κοινοβούλιο, η κίνηση εν προκειμένω έρευνας είναι δικαιολογημένη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 145 Σύμφωνα με τη νομολογία, μια πράξη έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον εφόσον προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό στόχο άλλον εκτός του υπ' αυτής αναφερομένου ή την καταστρατήγηση της διαδικασίας που ειδικώς προβλέπεται από τη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των σχετικών καταστάσεων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 24, και της 14ης Μαΐου 1998, C-48/96 P, Windpark Groothusen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2873, σκέψη 52).

- 146 Ο προσφεύγων δεν προσκόμισε τέτοιες ενδείξεις. Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο προσφεύγων είχε εισπράξει, μέχρι το χρονικό σημείο της κατασχέσεως, το συνολικό ποσό των 495 891,31 ευρώ για έξοδα και κοινοβουλευτικές αποζημιώσεις. Η κατάσχεση ενός σημαντικού μέρους του ποσού αυτού (200 304 ευρώ), που προέρχονταν, σύμφωνα με τις δηλώσεις του προσφεύγοντος, από το Κοινοβούλιο, δεν μπορούσε παρά να δημιουργήσει αμφιβολίες όσον αφορά τη σύμφωνη προς τη ρύθμιση ΕΑΒ χρησιμοποίηση ενός σημαντικού χρηματικού μέρους των καταβληθέντων στον προσφεύγοντα εξόδων και αποζημιώσεων. Συνεπώς, η κίνηση της σχετικής έρευνας ήταν δικαιολογημένη. Επομένως, ο έβδομος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ογδόου λόγου που αντλείται από πλάνες όσον αφορά την εκτίμηση των υποβληθέντων στον Γενικό Γραμματέα δικαιολογητικών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 147 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι αυτός δεν μπορούσε να προσκομίσει ορισμένα στοιχεία σχετικά με την κατάσταση των λογιστικών του λόγου της κρατήσεως του ταμίου του και της κατασχέσεως πολυαρίθμων λογιστικών εγγράφων καθώς και του ποσού των 200 304 ευρώ. Το ποσό αυτό προερχόταν, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, αποκλειστικώς από το Κοινοβούλιο.
- 148 Η άρνηση λήψεως υπόψη ορισμένων κατηγοριών εξόδων, χωρίς να αναφερθεί ως προς τί αυτές ήσαν αντίθετες προς τη ρύθμιση ΕΑΒ, συνιστά επίσης, κατά τη γνώμη του προσφεύγοντος πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Τα έξοδα τα οποία, σύμφωνα με τον Γενικό Γραμματέα, δεν ήταν δυνατό να επιβεβαιωθούν από νομότυπα λογιστικά έγγραφα μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο κατ' αποκοπήν εκτιμήσεως. Συναφώς, ο προσφεύγων υπενθυμίζει την επιστολή του προς τον Γενικό Γραμματέα της 6ης Φεβρουαρίου 2003 (βλ. ανωτέρω σκέψη 39), η οποία περιελάμβανε νέο αναλυτικό λογαριασμό, σύμφωνα με τον οποίο οι δικαιολογημένες ως αποζημίωση

γραμματείας δαπάνες ανέρχονταν στο εξής σε 191 860 ευρώ, δηλαδή 138 741 ευρώ δικαιολογούμενα από συνημμένα στην εν λόγω επιστολή έγγραφα στοιχεία, τα οποία προστίθενταν στα 53 119 ευρώ που ήταν ήδη δικαιολογημένα βάσει του λογιστικού ελέγχου, οπότε το υπόλοιπο που έπρεπε να επιστραφεί στο Κοινοβούλιο ανέρχόταν σε 50 722 ευρώ.

149 Πιο συγκεκριμένα, ο προσφεύγων φρονεί ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη από τον Γενικό Γραμματέα τα ποσά για τους καθυστερούμενους μισθούς (67 340 ευρώ) και τις καθυστερούμενες ασφαλιστικές επιβαρύνσεις (26 054 ευρώ), δοθέντος ότι αυτές οι οφειλές θα ρυθμιστούν όταν θα επιστραφεί το κατασχεθέν ποσό. Εξάλλου, ο προσφεύγων αμφισβητεί την άρνηση του Κοινοβουλίου να λάβει υπόψη ποσά σχετικά με κατ' αποκοπήν προσωπικά έξοδα (27 600 ευρώ), μολοντί τα ποσά αυτά μπορούν να επιβεβαιωθούν με άλλο τρόπο, όπως και τα κατ' αναλογία υπολογιζόμενα έξοδα κινητού τηλεφώνου (4 800 ευρώ).

150 Ομοίως, συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως η άρνηση λήψεως υπόψη μιας σειράς εγγράφων και τιμολογίων αφορώντων έξοδα σχετικά με την κατοικία του προσφεύγοντος και των βοηθών του, για ποσό 63 308,64 ευρώ, καθώς και έξοδα σχετικά με καθυστερούμενους μισθούς που είχε κριθεί ότι αυτός όφειλε σύμφωνα με το αρμόδιο επί εργατικών διαφορών δικαστήριο του San Sebastián (50 865,43 ευρώ, βλ. ανωτέρω σκέψη 45).

151 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων διευκρίνισε ότι ο Gorrotxategi φυλάσσει 100 000 ευρώ επί των 200 304 κατασχεμένων, για τον λόγο ότι ο τελευταίος του είχε καταβάλει το ποσό αυτό ως ταμιακή διευκόλυνση προκειμένου να αντιμετωπίσει τις σχετικές με τους βοηθούς του υποχρεώσεις του. Επιπλέον, το ποσό που το αρμόδιο δικαστήριο του San Sebastián είχε κρίνει ότι όφειλε στους βοηθούς του θα ληφθεί από το κατασχεθέν ποσό.

- 152 Προκαταρκτικώς, το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η καταρτισθείσα κατόπιν αιτήματος του προσφεύγοντος βεβαίωση (βλ. ανωτέρω σκέψεις 32 και 33) περιορίζεται στο να αναφέρει τις καταβολές που έγιναν από τους δικούς του τραπεζικούς λογαριασμούς καθώς και τον λογαριασμό του καταβαλόντος τα έξοδα τρίτου, στο πλαίσιο των διαφόρων κοινοβουλευτικών αποζημιώσεων και δεν αναφέρεται στο κατασχεθέν ποσό.
- 153 Το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι ουδεμία σχέση υφίσταται μεταξύ της εισπράξεως των 200 304 ευρώ και της προσκομίσεως συμπληρωματικών δικαιολογητικών, εφόσον το κατασχεθέν ποσό αφορά περίοδο προγενέστερη αυτής κατά την οποία οι αποζημιώσεις έπρεπε να χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με τη ρύθμιση ΕΑΒ. Επομένως, τόσο η ανυπαρξία δικαιολογητικών όσο και η ύπαρξη σημαντικού ποσού επί του τρέχοντος λογαριασμού είναι αυτά που ώθησαν το Κοινοβούλιο να θεωρήσει ότι τα ποσά αυτά δεν είχαν χρησιμοποιηθεί για την εκπλήρωση των συμβατικώς αναληφθεισών δεσμεύσεων στο πλαίσιο της τηρήσεως της ρυθμίσεως ΕΑΒ.
- 154 Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, από την έκθεση λογιστικού ελέγχου καταφαίνεται η εκ μέρους του προσφεύγοντος παράβαση της ρυθμίσεως ΕΑΒ. Επιπλέον, ο ίδιος ο προσφεύγων έχει αναγνωρίσει ότι δεν είχε εκπληρώσει ορισμένες από τις έναντι των βοηθών του υποχρεώσεις του. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την αποδεικτική αξία των προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα στοιχείων όσον αφορά τη διευθέτηση σχετικά με τους καθυστερούμενους μισθούς των βοηθών του (βλ. ανωτέρω σκέψη 149) καθώς και την αποδεικτική αξία των προσκομισθέντων κατά τη διαδικασία εγγράφων.
- 155 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ότι τα προβαλλόμενα από τον προσφεύγοντα ποσά, τα οποία οφείλονταν, κατ' αυτόν, στους βοηθούς του, δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη, εφόσον, σύμφωνα με την έκθεση λογιστικού ελέγχου, οι επίμαχες συμβάσεις είχαν συναφθεί μεταξύ των τελευταίων και της ΕΗ/Β, πράγμα που επίσης έχει υπογραμμιστεί από το Βασίλειο της Ισπανίας.
- 156 Τέλος, το Κοινοβούλιο δηλώνει ότι, όπως διευκρινίζεται και στο σημείο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι πάντοτε διατεθειμένο να λάβει υπόψη τα συμπληρωματικά έγγραφα που ο προσφεύγων θα μπορούσε να του υποβάλει.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 157 Πρέπει να σημειωθεί, προκαταρκτικώς, ότι, σύμφωνα με το θεσπισμένο από τη ρύθμιση ΕΑΒ σύστημα, ο βουλευτής που ορίζει τρίτο πρόσωπο επιφορτισμένο με τη διαχείριση των ποσών που καταβάλλονται ως αποζημιώσεις στους βοηθούς του πρέπει να μπορεί να προσκομίσει έγγραφα που να δικαιολογούν χρήση σύμφωνη προς τις συμβάσεις που ο εν λόγω βουλευτής έχει συνάψει με τους βοηθούς του. Η ανυπαρξία εγγράφων που να δικαιολογούν έξοδα που έχουν γίνει για καταβολές μισθών βοηθών ή για οποιαδήποτε άλλη επιστρεπτέα σύμφωνα με τη ρύθμιση ΕΑΒ δαπάνη δεν μπορεί να έχει ως άλλη συνέπεια παρά μόνον την υποχρέωση επιστροφής στο Κοινοβούλιο των αντιστοίχων ποσών. Πράγματι, κάθε ποσό, ως προς το οποίο δεν αποδεικνύεται εγγράφως σύμφωνη προς τη ρύθμιση ΕΑΒ χρήση, πρέπει να θεωρείται ως αχρεωστήτως καταβληθέν. Ως εκ τούτου, στον ενδιαφερόμενο εναπόκειται, ο οποίος προσκομίζει στη διοίκηση έγγραφα προκειμένου να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση ληφθέντων ποσών, να επικαλεστεί και να αποδείξει, προς στήριξη της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής του, ότι οι εν λόγω υπηρεσίες διέπραξαν σφάλμα αρνούμενες να τα λάβουν υπόψη.
- 158 Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του προσφεύγοντος σχετικά με τις δυσχέρειες που αντιμετώπισε λόγω της συλλήψεως του ταμιά του και της κατασχέσεως πολλών εγγράφων. Συναφώς, ο προσφεύγων διευκρίνισε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου ότι το μοναδικό κατασχεθέν από τις γαλλικές αρχές έγγραφο ήταν το εκκαθαριστικό σημείωμα όπου μνημονευόταν η είσπραξη των 210 354 ευρώ, σημείωμα που είχε χορηγηθεί από την Banque Bruxelles Lambert στον εντολοδόχο του τραπεζικού λογαριασμού. Ο προσφεύγων έλαβε αντίγραφο από τραπεζικό υποκατάστημα και το προσκόμισε στο Πρωτοδικείο. Επίσης, στερείται σημασίας το γεγονός ότι ο προσφεύγων αναγκάστηκε να βάλει σε τάξη τα λογιστικά του χωρίς τη βοήθεια του διαχειριστή των οικονομικών του.
- 159 Προκειμένου περί της υποστηριζόμενης από τον προσφεύγοντα κατ' αποκοπήν εκτιμήσεως των δαπανών του, τούτο δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Δεν αμφισβητείται ότι η εκπλήρωση των υποχρεώσεων όσον αφορά τα καλυπτομένα από την αποζημίωση έξοδα γραμματείας πρέπει να αποδεικνύεται από δικαιολογητικά περιέχοντα όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη διενέργεια εκ των υστέρων ελέγχου (τα ακριβή ποσά, τις ημερομηνίες πληρωμής, τα στοιχεία σχετικά με τον οφειλέτη και τον πιστωτή, τη νομική βάση της πληρωμής κ.λπ.). Η κατ' αποκοπήν εκτίμηση, πράγμα που, εξάλλου, δεν προβλέπεται από καμία διάταξη, δεν παρέχει τέτοια δυνατότητα.

- 160 Όσο για την επιστροφή του κατασχεθέντος ποσού των 200 304 ευρώ και, ειδικότερα, το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι το Κοινοβούλιο όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η προσκόμιση ενός μέρους των δικαιολογητικών εξαρτάται από αυτήν την επιστροφή, το επιχείρημα αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό.
- 161 Πράγματι, ο προσφεύγων επιχειρεί να αποδείξει ότι είναι οφειλέτης ορισμένων ποσών προς πρόσωπα αμειβόμενα από την αποζημίωση για έξοδα γραμματείας, ενώ ισχυρίζεται ότι, για τον λόγο αυτό, το Κοινοβούλιο όφειλε να θεωρήσει τα εν λόγω ποσά ως δεόντως δικαιολογημένα. Συναφώς, ο προσφεύγων αναφέρεται στους καθυστερούμενους μισθούς (67 340 ευρώ) και στις καθυστερούμενες ασφαλιστικές επιβαρύνσεις (26 054 ευρώ), υπογραμμίζοντας ότι οι οφειλές αυτές θα ρυθμιστούν όταν του επιστραφεί το κατασχεθέν ποσό.
- 162 Όμως, το γεγονός ότι ο προσφεύγων είναι οφειλέτης ορισμένων ποσών προς πρόσωπα για τα οποία προορίζεται η αποζημίωση εξόδων γραμματείας δεν τον απαλλάσσει από το καθήκον προσκομίσεως των εγγράφων που αποδεικνύουν την απόσβεση των υποχρεώσεών του. Στην αντίθετη περίπτωση, ένας βουλευτής θα μπορούσε να εισπράττει αποζημίωση χωρίς να καταβάλλει τα ποσά που προορίζονταν προς τους παρέχοντες υπηρεσίες και να στερήσει, στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο οποιουδήποτε ελέγχου, προσκομίζοντας κάποια απόδειξη της προς αυτούς τους τρίτους οφειλής του.
- 163 Εξ αυτού έπεται, όπως έχει επισημανθεί, ότι το Κοινοβούλιο οφείλει να ελέγχει την ύπαρξη δικαιολογητικών που αποδεικνύουν τη χρησιμοποίηση των χρηματικών ποσών σύμφωνα προς τη ρύθμιση ΕΑΒ. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να υποχρεωθεί να απαλλάξει τον προσφεύγοντα από την υποχρέωση προσκομίσεως δικαιολογητικών εξαιτίας μιας κατασχέσεως για την οποία αυτό δεν είναι υπεύθυνο. Πράγματι, ο βουλευτής είναι αυτός που φέρει τους εγγενείς προς τη δική του διαχείριση κινδύνους. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο έχει δηλώσει ότι είναι πάντοτε

διατεθειμένο να λάβει υπόψη δικαιολογητικά σχετικά με τη πληρωμή των οφειλών στις οποίες ο προσφεύγων αναφέρεται. Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο λαμβάνει υπόψη την πραγματοποιηθείσα κατάσχεση και παρέχει στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να δικαιολογήσει τα ποσά που δαπανήθηκαν ως βουλευτικές αποζημιώσεις.

164 Όσον αφορά την άρνηση του Κοινοβουλίου να λάβει υπόψη ποσά σχετικά με κατ' αποκοπήν προσωπικά έξοδα (27 600 ευρώ), ενώ, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, τα ποσά αυτά μπορούν να επιβεβαιωθούν με άλλα μέσα, αρκεί να σημειωθεί ότι ο τελευταίος δεν προσδιορίζει τα εν λόγω μέσα. Προκειμένου περί των εξόδων για κινητά τηλέφωνα, πρέπει να επισημανθεί ότι, για τους εκτεθέντες στην ανωτέρω σκέψη 159 λόγους, ο προτεινόμενος κατ' αναλογίαν υπολογισμός δεν μπορεί να γίνει δεκτός ως μέθοδος δικαιολογήσεως δαπανών στο πλαίσιο της ρυθμίσεως ΕΑΒ.

165 Όσον αφορά την απόφαση του αρμοδίου δικαστηρίου εργατικών διαφορών του San Sebastián, που επικαλείται ο προσφεύγων ως απόδειξη της οφειλής του, ύψους (50 865,43 ευρώ), προς τους βοηθούς του, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι δεν πρόκειται για πράξη προερχόμενη από δικαστική αρχή, αλλά για διοικητική απόφαση εκδοθείσα από τον επί ζητημάτων δικαιοσύνης διαμεσολαβητή της Βασκικής Κυβερνήσεως και στηρίζεται σε συμφωνία μεταξύ του προσφεύγοντος και των βοηθών του. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι η πράξη αυτή δεν βεβαιώνει την απόσβεση της οφειλής του προσφεύγοντος προς τους βοηθούς του, δεν αποτελεί σύμφωνο προς τους τύπους δικαιολογητικό (βλ. ανωτέρω σκέψεις 162 και 163). Επικουρικός, μια επέλθουσα στο πλαίσιο συνδιαλλαγής συμφωνία, όπως αυτή επί της οποίας στηρίζεται η προμνημονευθείσα απόφαση, δεν προσφέρει, στην πραγματικότητα, κανένα βέβαιο ως προς την ύπαρξη απαιτήσεως αποδεικτικό στοιχείο. Επομένως, ορθώς το Κοινοβούλιο, προκειμένου να προβεί στη μείωση της οφειλής, απαίτησε έγγραφα που να αποδεικνύουν την καταβολή στους βοηθούς αυτών των καθυστερούμενων ποσών.

166 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το ποσό των 63 308,64 ευρώ θα έπρεπε να θεωρηθεί δικαιολογημένο στο πλαίσιο των εξόδων καθαρισμού ενός νοικοκυριού. Τα έξοδα αυτά ανελήφθησαν από την ΕΗ/Β, η οποία, σύμφωνα με τη συναφθείσα με αυτόν συμφωνία, παρακρατεί ένα κατ' αποκοπήν ποσό 600 ευρώ από τον μισθό κάθε βοηθού. Το ποσό αυτό οφείλεται, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, στην ΕΗ/Β (βλ. ανωτέρω σκέψεις 45 και 150).

- 167 Συναφώς, αρκεί η παρατήρηση ότι, για τους εκτεθέντες λόγους, μια μη εξοφληθείσα οφειλή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ως δικαιολογημένη δαπάνη. Ως εκ τούτου, ορθώς το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να λάβει υπόψη το στοιχείο αυτό.
- 168 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η άρνηση του Γενικού Γραμματέα να λάβει υπόψη τα προσκομισθέντα από τον προσφεύγοντα και μνημονευόμενα ανωτέρω έγγραφα δεν συνιστά λάθος. Επομένως, ο όγδοος λόγος πρέπει να απορριφθεί.
- 169 Δεδομένου ότι έχουν απορριφθεί τα τρία τελευταία σκέλη του πρώτου λόγου καθώς και το σύνολο των επομένων λόγων (από τον δεύτερο μέχρι και τον όγδοο), η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί μόνο στο μέτρο που ορίζει ότι η είσπραξη του οφειλόμενου από τον προσφεύγοντα ποσού θα γίνει μέσω συμψηφισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 170 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να καταλείψει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Εν προκειμένω, ενόψει της μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και της απορρίψεως της πλειονότητας των προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα λόγων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.
- 171 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν σε δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με είσπραξη των καταβληθέντων στον προσφεύγοντα ως εξόδων και κοινοβουλευτικών αποζημιώσεων ποσών, στο μέτρο που η απόφαση αυτή ορίζει ότι η είσπραξη του οφειλομένου από τον προσφεύγοντα ποσού θα γίνει μέσω συμψηφισμού.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Ο προσφεύγων, το Κοινοβούλιο και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Δεκεμβρίου 2005

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

J. Pirrung